

KARJALAN JÄÄKÄRI 3'81

KAJAANI

JOENSUU

**KOUVOLA
INKEROINEN**

AUTOILIJAT EDUKSENNE:

Nykyaikaista autotarvike- ja varaosa- palvelua Itä- ja Kaakkois- Suomessa.

PIELISENSUUN AUTO OY

Tulliportinkatu 50 puh. 23 565

KAJAANIN VARAOSA KY

Pohjolankatu 26 puh. 26 501

KOUVOLAN VARAOSA KY

Keskikatu 13 puh. 164 49

INKEROISTEN VARAOSA

Päätie 6 puh. 71 192

TOIMINTA-AJATUKSEMME:
Korkealaatuisia tuotteita
edullisin hinnoin yleisimpiin
automerkkeihin.

Olemme asumisen laadussa tulossa pohjoismaiden tasolle

Asumisen laadussa olemme Suomessa hyvää vauhtia nousemassa muiden pohjoismaiden tasolle, sanoo pankinjohtaja Risto Ore Yhdyspankin Joensuun konttorista.

Asuntorahoitusehdot ovat viime vuosina eri rahalaitosten välillä vakiintuneet käytännöllisesti katsoen samanlaisiksi. Asuntoluoton saaminen edellyttää yleensä pankin ja asiakkaan välillä sopimusta, josta on asuntoa hankittaessa syytä neuvotella mahdollisimman ajoissa, Ore korostaa.

Asuntotuotanto on Suomessa ollut viime vuosina suhteellisen suuri muihin pohjoismaihin verrattuna. Asuntoja on meillä valmistunut 1 000 asukasta kohti yli 10 kappaletta vuosittain. Myös suhteessa muihin investointeihin asuntotuotanto on sijoittunut niinkään hyvin. Joka neljäs investointimarkka on maassamme käytetty asuntoihin, kun muissa pohjoismaissa on käytetty enintään joka viides markka tai sitäkin vähemmän.

Asunnon hankkijoiden kannalta on olennaista, paitsi se paljonko asuntoja rakennetaan, myös millainen on niiden laatutaso. Ja juuri asumisen laadun osalta on kehitys maassamme ollut viime vuosina varsin nopeata. Olemme nousemassa hyvää vauhtia tässäkin suhteessa muiden pohjoismaiden tasolle, Ore sanoo.

Tämä on tullut esille mm siinä, että mm pientalot ovat muodostuneet päätuotantosuunnaksi jo usean vuoden aikana. Kerrostalojen osuus on laskenut 40 prosenttiin valmistuneiden asuntojen kappalemäärästä laskettuna. Samalla asuntojen keskikoko on noussut jyrkästi, viidessä vuodessa yli 10 neliöllä uustuotannossa, Ore kertoo.

Tuotanto on pysynyt vuosittain n 50 000 asunnon tienoilla, mikä on erittäin hyvä saavutus. Itsestään selvää ei kuitenkaan ole, että näin korkea tuotantotaso jatkuisi.

Ahtelan mukaan todennäköisempää on, että asuntotuotannossa tapahtuu lähivuosina määrällistä supistumista.

Vaikka valtion rahoitusosuus asuntotuotannosta on lisääntynyt, uusien asuntojen rahoittaminen on edelleen ratkaisevasti pankkien harteilla. Asuntoluottokannasta on selvästi yli puolet pankkien myöntämiä luottoja, valtion osuus on noin kolmannes ja muiden — lähinnä vakuutuslaitosten — loput.

Tiedämme, että maamme talous on suuresti riippuvainen kansainvälisistä tekijöistä. Taloudellisen tilanteemme vaihtelut heijastuvat herkästi rahamarkkinoihin. Tuoreessa muistissa ovat viime kevään ylikireät ajat, jolloin luotonantoa jouduttiin pankeissa rajoittamaan.

Vaikka rahamarkkinatilanteessa tilapäiset helpotukset saattavat olla mahdollisia, on asuntojen rahoittaminen saanut maassamme viime vuosina tietyt vakiintuneet muotonsa. Asuntorahoitusehdot alkavat olla kaikissa rahalaitoksissa samanlaiset ja niistä tehtävät poikkeukset erittäin harvinaisia.

Asunnon hankintaa edellyttävän luoton saaminen on tullut samalla tavoin sopimus pohjaiseksi kuin muukin pankin ja asiakkaan välinen yhteistyö. Asuntolainan saaminen edellyttää nyt aina etukäteissäätämistä, jonka suuruus vaihtelee asiakkaan tarpeista ja mahdollisuuksista riippuen.

Tästä samoin kuin luoton hakemisesta kannattaa aina mahdollisimman ajoissa ottaa yhteys pankkiin, jonka kanssa voidaan tehdä tarkka rahoitussuunnitelma ja josta saa tarvittaessa myös tietoja tarjolla olevista asuntosäästökohteista.

YHDYSPANKKI

**METALLI- ja
OVIRAKENTEET**

**KONTIO-
METALLI OY**

Lehmo — Puh. 83225, 833551

**SEMENTTIVALIMO
KURONEN KY**

81220 Jakokoski
puh. 973-73613, 973-73644

**MOOTTOREIDEN
ERIKOISLIIKE KESKUSTASSA**

TORIKATU 21 • JOENSUU • PUH. 29411

**AUTO- JA
VENESÄHKÖKORJAAMO**
JUHO HYVÄRINEN
RAHKEENTIE 2 80100 JOENSUU 10 PUH. 29 647

SISÄLTÖ

”Jäähyväiset aseille”	5
Komentajan puheenvuoro	6
Pataljoonassa tapahtuu	7
— Päiväkäsyt	
— Tapahtumakuvat	
Esittelyvuorossa	14
— Erikoisia harrastuksia	
— Vieraat Tanskanmaalta	
Vieraana	21
— Ev Unto Huuhtanen	
— Tiedotussiht Jorma Mikkonen	
Killat toimivat	27
— KarJP:n Kilta ry	
— JR 9 Kilta	
RAuK:n kurssi 103	33
— Tervehdykset	
— Kronikat	
Historiikki	59
Sotilaskoti toimii	60
Jääkäritoimikunta tiedottaa	61
Jääkärit urheilevat	63
Jääkärihumoria	64
— Romuluu: Lavatansseissa	
— Piirrookset ja kaskut	

”Aloittaminen on työn tärkein osa”.

Platon

KANSIKUVA:

Kesän kilpailutoiminta huipentui KarJP:n järjestämiin puolustusvoimien ampumamestaruuskilpailuihin 12.—13. 8. 81. Lehtemme kansikuvassa kaksi mestariampujaa kohtaa. Talvisodan tarkka-ampuja Simo Häyhä onnittelee varusmiessarjan puolustusvoimien mestaria v 1981 alikersantti Kari Äsenbrygä.

KARJALAN JÄÄKÄRI 3/1981

Karjalan Jääkäripataljoonan ja
Karjalan Jääkäripataljoonan Kil-
lan lehti

14. vuosikerta

Kustantaja:

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta ry.

Päätoimittaja:

Evl Seppo Tanskanen
Elontie 101
00660 HELSINKI 66
90-748 239

Toimitussihteeri:

Ltn A Turunen
80790 Kontioranta
puh. 973-731 011/209

Talous/ilmoitukset:

Toivo Tenhonen
Sepänkatu 13 A 4
80110 Joensuu 11
puh. 25 826

Toimituskunta:

Evl Seppo Tanskanen, pj
Evl Jaakko Aatolainen
Opettaja Simo Jääskeläinen
Toimittaja Vilho Keskitalo
Kirjailija Seppo Lappalainen
Tiedotussiht Jorma Mikko-
nen
Maj Pekka Ripatti
Sotmest evp Toivo Tenhonen
RAuK/KarJP:n oppilaskunnan
puheenjohtaja
Kuvat: Raimo Pöyhönen
Taitto: Jouko Haantio
Pankit:
PSP Ku 750-10-1
KOP 104060-146453
HOP 352550-13705
P-K:n Sp 465210-6414522

"Osoitteellinen julkaisu"

Painettu:
Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy
Joensuu — 1981

"Jäähvähäiset aseille"

Siirrot kuuluvat eräänä osana upseerin ammattiin. Niinpä myös tämän kirjoit-
tajalla on jälleen edessä lähdön ja kiitosten lausumisen aika.

Lähtöön aina liittyyvä haikeutta lisää tällä kertaa lopullisen eron tunne Karja-
lan jääkäreiden uljaista riveistä ja Kontiorannan kauniista varuskunnasta. Onhan
tässä oman maakunnan nimikkojoukossa tullut vietetyksi varusmies aika mukaan-
lukien noin 8 1/2 vuotta, johon on sisältynyt tehtäviä lähes joka tasolta. Jaaman-
kangas on tullut tutuksi kesällä ja talvella, polkupyörän selästä ja auton penkiltä.

Viimeksikuluneet kaksi ja puoli vuotta ovat olleet ehkä ennalta kuviteltua kii-
reisempää, mutta myös moni-ilmeisempää aikaa. Ehkäpä siirtoihin ja uusiin työ-
ympäristöihin liittyviä tekijöitä olisikin arvioitava muilla kuin taloudellisilla tahi
sotilasarvoon liittyvillä seikoilla. Näitä tärkeämmäksi anniksihan voidaan laskea
erilaisista tehtävistä ja ympäristöistä saatu ammatti- ja elämäkokemus. Vain
näin, kokemuksia keräämällä, oppii ymmärtämään ja hyväksymään ihmisten ja
tehtävien erilaisuuden sekä oikein arvostamaan eri tahoilla tehtävää työtä.

Pataljoonapuseerin virassa ei aina ole ollut aikaa siinä määrin kuin tahtoa seura-
ta perusyksiköiden arkipäivän työtä. Yhteisistä hetkistä on kuitenkin jäänyt mie-
leen kuva vastuunsa tuntevista ja ammattitaitoisista kouluttajista sekä yritteliäistä
varusmiehistä. Korkean koulutustason ylläpitäminen riippuu ratkaisevasti perus-
yksikköportaan henkilöstön taidoista ja sitkeydestä, joita molempia toivon edel-
leenkin riittävän Karjalan Jääkäripataljoonan riveissä.

Eräs osa pataljoonapuseerin työtä on ollut joukko-osastokillan hallituksen vara-
puheenjohtajuus ja "Karjalan Jääkäriin" päätoimittajana toimiminen. Lämmin
kiitos kaikille kiltaveljille sekä lehtemme tekoon osallistuneille ja lehteä taloudelli-
sesti tukeneille. Vain näin yhteen hiileen puhaltamalla voidaan lopputuloksen olettaa
jatkuvasti paranevan yhä paremmin lukijoiden toiveita vastaavaksi.

Monelle muulle edellä mainitsemattomalle ryhmälle ja henkilölle kuuluu kiitos
suhtautumisestanne ja yhteisen asiamme, maanpuolustuksen, hyväksi tekemästän-
ne työstä. Elämä on ollut elämisen arvoista ja makuista.

Varuskunnalle toivotan jatkuvaa kehittymistä ja uusiutumista ja kaikille sen
asukkaille edelleenkin yhteenkuuluvuuden ja toistensa kunnioittamisen henkeä se-
kä työn iloa ja hyviä hetkiä myös arkipäivän kiireiden keskellä!

Seppo Tanskanen

komentajan puheenvuoro

Paljon on taas tapahtunut

Karjalan jääkäri -lehti on ilmestynyt vuodesta 1967 — RAUK:n ensimmäiset kurssijulkaisut jopa kesästä 1960 alkaen.

Lehden päätoimittaja on jälleen vaihtumassa.

Harvoin yksin luodaan mitään, lehteä, pataljoonan koulutustasoa tai hyviä tuloksia yleensä. Päätoimittaja on kuitenkin se henkilö, joka ratkaisevimmin vaikuttaa lehden tasoon.

Niinpä onkin syytä ilolla todeta lehtemme myönteisen kehityksen jatkuneen myös majuri Seppo Tanskasen päätoimittajakautena. Vähääkään liioittelematta voidaan sanoa, että Karjalan jääkäri on tänä päivänä korkeatasoinen joukko-osastolehti — ”Karjalan jääkäripataljoonan ja Karjalan jääkäripataljoonan killan lehti”.

Kiitos!

Sitten viime lehden on taas tapahtunut paljon. Pataljoonassa todella tapahtuu, vaikka mitään ei ”tapahtuiskaan”. Vaikka ei olisikaan valamatkoja, Puolustusvoimien ampumamestaruuskilpailuja tai muuta ”suurta”. Onhan meillä lähes joka päivä pyörimässä

7:n yksikön yhteensä lähes 35 erilaista koulutustapahtumaa.

Haluan palata erääseen ”tapahtumaan”. Kesäkuun saapumiserä vannoi sotilasvalansa pohjoiskarjalaisen vaaran laella, Rääkkylän sankarihaudoilla, edessämme sankaripatsaassa niin kuuluisiksi tulleet sanat: koti, uskonto ja isänmaa.

N 1 200 siviilihenkilöä oli saapunut paikalle.

Tunsimme taas kerran todella, käytännössä, olevamme erottamaton osa suomalaista yhteiskuntaa.

Juhlapuheessani käsittelemme teemaa, jota Karjalan Maa rakentavasti lainasi:

Varsinkin vanhemmat, kovia kokee ne miehet sanovat mielellään, että tämän päivän varusmiespalvelu on liian löysää. Esimerkkejä kovemmasta on helppo luetella.

Mutta samaan aikaan sanovat toiset, että tämän päivän varusmiespalvelu on aivan liian kovaa. Marssit ovat liian raskaita, kuri on liian tiukkaa.

Uskon, että molemmat ovat väärässä.

Me annamme tiukkaa, lähellä taistelutöiden olosuhteita olevaa koulutusta

kaikki, missä se on tarpeen. Teemme näin, että välttäisimme mahdollisimman monta turhaa uhria. ”Mitä kovempi on koulutus, sitä helpompi on taistelu” on erinomainen totuus asiasta.

Mutta samanaikaisesti yritämme antaa varusmiehelle kaikki ne oikeudet ja vapaut, jotka koulutustuloksista, valmiudesta ja tehokkuudesta tinkimättä ovat suinkin mahdollisia.

Emme varmasti hyväksy löysyyttä. Emme varmasti tavoittele kovuutta vain ollaksemme ”kovia”.

Pyrimme vaativan tavoitteemme — Suomen puolustamisen — edellyttämään asiallisuuteen. Tehtävä ei ole helppo. Helppoa ei myöskään ole tavoitteeseen johtava työ.

**MATTO-, MAALAU-,
TASOITE- JA
PARKETTIALAN
ERIKOISLIKE**

Karelian
**matto ja
maalau**

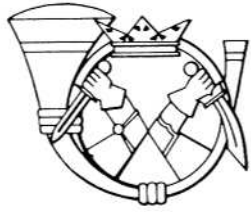
JOENSUU PUH. 973-33 704

AMMATTIMIEHET ASIALLA —
RAUDANLUJAA TAKUUTYÖTÄ

**LVI- HUOLLOT
ASENNUKSET KORJAUKSET**

VESIJALKA AMPPO'K
HAMMILLARIN ERIKOKKI

pataljoonassa tapahtuu

Päiväkäskeyasiat

Nimitykset ja ylennykset

- vääpeli Raimo Kuittinen yliaäpeliksi 1. 6. 1981 lukien
- kapteeni Erkki Lehtinen majuriksi 1. 7. 1981 lukien
- ylikersantti Teuvo Nygren vääpeliksi 1. 6. 1981 lukien
- kersantti Juha Tiensuu ylikersantiksi päivämääränä 12. 7. 1981
- ylikersantti Lauri Hyttinen vääpeliksi 1. 8. 1981 lukien
- vääpeli Pentti Martikainen ylivääpeliksi 1. 9. 1981 lukien
- ylikersantti Ari Hirvonen vääpeliksi 1. 9. 1981 lukien
- ylikersantti Risto Kontkanen vääpeliksi 1. 9. 1981 lukien

Tasavallan Presidentin sotilaskäskylä n:o 10/81 on majuri Seppo Tapio T a n s k a n e n nimitetty puolustusvoimien everstiluutnantin virkaan 1. 9. 1981 lukien ylennettynä everstiluutnantiksi.

Kiitokset

Tasavallan Presidentti on myöntänyt 4. 6. 1981 kunniamerkkejä seuraaville henkilöille

- kapteeni Eino Happonen SVR R
- kapteeni Pertti Keränen SVR R
- kapteeni Raimo Tiittanen SVR R
- ltn Kauko Mölsä SL R
- ltn Pertti Mölsä SL R
- sotmest Olavi Torssonen SVR M1 kr
- ylivääpeli Lampela SVR M1 kr
- ruokap Hilikka Lampela SVR M2
- viestittäjä Soja Mäkelä SVR M2

Puolustusministeriön aloitetoimikunta on myöntänyt vääpeli Jouni Ratilaiselle kunniakirjan ehdotuksesta taisteluammuntojen maalilaitteen kehittämiseksi.

Kantahenkilökuntaan hyväksytyt

— reservin vänrikki Ari Eskelinen on hyväksytty 1. 8. 1981 lukien väliaikaisena 6 luokan toimitupeerin toimeen PionK:aan.

Siirrot

— majuri Seppo Tanskanen on siirretty 1. 7. 1981 opettajaksi Sotakorkeakouluun

— majuri Martti Kummunmäki on siirretty 1. 7. 1981 Joensuun Sotilaspiirin esikunnasta Karjalan Jääkäripataljoonan huoltopäälliköksi,

— majuri Pekka Ripatti on siirretty 1. 7. 1981 Joensuun Sotilaspiirin esikunnasta Karjalan Jääkäripataljoonan pataljoonaupeeriksi,

— kapteeni Erkki Kettunen on siirretty 1. 8. 1981 Reserviupseerikoulusta Karjalan Jääkäripataljoonaan,

— luutnantti Pauli Hämäläinen on siirretty 1. 9. 1981 Karjalan Jääkäripataljoonasta Reserviupseerikouluun,

— luutnantti Eino Härkönen on siirretty 15. 8. 1981 Haminan Varuskuntasoihtokunnasta Kontiolahden Varuskuntasoihtokuntaan kapellimestarin sijaiseksi.

Erot

— vääpeli Teuvo Lemiselle on myönnetty ero 1. 7. 1981 lukien (KontSK:n soittajaupseeri),

— ylivääpeli Toivo Juvoselle on myönnetty ero 1. 9. 1981 lukien (varusvaraston varastoupeeri).

JK

Majuri Pekka Ripatti

Kapteeni Erkki Kettunen

Luutnantti Eino Härkönen

Pikahaastattelu

Elokuun 31. päivänä klo 9.00 koontui varuskunnan väki taas kerran lähtökahville sotilaskotiin.

Eräs lähtijöistä oli kaikkien hyvin tuntema siivooja Minna Toivonen. Tilaisuuden tunnelmasta oli selvästi aistittavissa haikeus, sillä pitkän päivätyön tehnyt Minna oli kaikkien hyvä ystävä. Palvelusvuosia kertyi Minnalle Puolustusministeriön rakennustoimiston palveluksessa 18 vuotta, josta ajasta hän oli Karjalan Jääkäripataljoonan esikunnan siivojana 15 vuotta.

Työpaikallaan esikunnassa Minna oli viimeistä kertaa heinäkuun 17. päivänä. Tämä päivä oli merkittävä siinäkin mielessä, että aurinko paistoi lähes pilvettömältä taivaalta. Taivaan merkkien ollessa näin suotuisat, Minna jäi tuoloin hyvin ansaitsemalleen kesälomalle.

Nyt ollessamme viimeistä kertaa yhdessä sotilaskodin tarjoamilla lähtökahveilla, kysyimme Minnalta:

Mitä viime päivien aikana on mielesäsi liikkunut ja miltä nyt tuntuu?

”Tuntuu ja ei tunnu. Mieli on tietysti haikea, mutta jotenkin tuntuu helpolta irtaantua työympäristöstä, jossa kaikki ovat olleet hyviä ystäviäni.

En tietystikään ikävöi töitani, vaikka työ esikunnassa oli minulle ikäänkuin elämäntapa — viihdyin siellä.

Uimaharjun Onni-Asuste

Uimaharju 771173

Sekatavarakauppa I. RYYNÄNEN

82820 Maukkula

PERLOS OY

JUKOLANKATU 22
80150 JOENSUU 15

PIENIÄ KESTOMUOVIOVIOVIA TEOLLISUUDELLE
LIITTIMIÄ ELEKTRONIIKKATEOLLISUUDELLE

Kuten edellä totesin — ystävien parista oli helppo jäädä eläkkeelle ja nyt aion nauttia eläkepäivistäni.”

Niin, miten olet aikonut viettää eläkepäiviesi vapaa-aikaa?

”En usko, että vapaa-ajasta tulee ongelma. Tunnen olevani vielä hyvässä viireessä.

Ensin minä lähen Jugoslaviaan irtottautumaan työpäivien rutiinista. Lomamatkalta palattuani jatkan liikunnan harrastusta. Lenkkeilen joka päivä entiseen tapaani noin 5 kilometriä. Teatterissa käyn ja joskus pistäydyn vähämpillakin. Tapaan ystäviäni jne.

Minna työympäristössään esikunnassa.

Onhan näitä harrastuksia.”

Näin vastaili Minna eläkkeelle siirtymisestäään.

Me kaikki entiset työtoverisi toivomme Sinulle Minna erittäin antoisia ja tahtumarikkaita eläkepäiviä. Viihdy siivilissä!

ESAN KONEPAJA KY

Kalaton Outokumpu

MOTELLI • RAVINTOLA

HAMMASLAHTI

Puh. 74488

Avoinna: ark. 10—01, la, su 11-01

tapahtumakuvat

▲ Kesäkuun neljännen päivän palkittuja Kollaan Vasamalla vastaanottamassa komentajan luovuttamia kunniamerkkejä.

▶ Perinteiset läksiäiskahvitilaisuudet sotilas-kodissa ovat jatkuneet myös kesäkaudella. Ylemmässä kuvassa luutnantti Sauli Junnolle luovutetaan työtoverien muistolahjana kääri, jota ovat ojentamassa ylivääpeli Toivo Tanskanen ja vääpeli Raimo Maaranen. Alemmassa kuvassamme majuri Seppo Tanskanen on ottamassa vastaan sotilaskotiyhdistyksen kirjalahjaa, jonka luovuttivat yhdistyksen puheenjohtaja Marja Suvinen ja sihteeri Riitta Broman.

Valamatka Rääkkylään 18.—19. 7.

II/81 saapumiserä vannomassa sotilasvalaansa Rääkkylän kirkon vieressä sankarihautojen äärellä.

Valan kaavan luki kunnanvaltuuston puheenjohtaja, agronomi Osmo Hirvonen.

Menomatkan alkutunneille osunut sade kasteli tiestön ja marssiosaston, jonka loppumatkan aurinko vuorostaan kuivatti. Kuvamme vänrikki Simo Antikainen puolenvälin paikkeilla 75 km:n taipaleesta, jolla ajokki kuraantui satulaa myöten.

◀ Valaa kirkonmäellä seurannut ohimarssi kokosi runsaasti seuraajia. Ohimarssin otti vastaan pataljoonan komentaja evl Jaakko Aatolainen ja paraatijoukkoja komensi pataljoonapuseeri majuri Seppo Tanskanen.

Tuoreita jääkäreitä omaisineen lounasjonnossa.

Tytöillä — vai jääkäreilläkö — oli venttiä.

▶ Valapäivän tilaisuudet päätettiin perinteiseen tapaan maanpuolustusjuhlaan, jonka ohjelmasta kuvamme "Tsupukat" osaltaan vastasivat.

kuvaajana Rääkkylässä
jääkäri R Koskinen

Puolustusvoimien ampumamestaruuskilpalut Kontiorannassa ja Onttolassa 12.—13. 8.

Puolustusvoimain komentaja kenraali Lauri Sutela onnittelee korpraali Kari Äsenbryggää uudesta puolustusvoimien mestaruustuloksesta rynnäkkökivääriammunnassa.

Tarkkaa työtä. Varusmiesten rynnäkkökivääriammunnan mestaruutta ratkotaan.

Kilpailujen johtajana toiminut everstiluutnantti Jaakko Aatolainen jakamassa henkilökunnan ammunnan palkintoja.

Parolan kilven, joka myönnetään yleismestaruudesta, voitti Savon Prikaati. Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Sakari Annala onnittelee Savon Prikaatin joukkuetta.

Elokuva elää vain
elokuvateatterissa.

KINO-HOVI

PELTONEN

Puh. 411 361 ja 411 362

Kitee

Suosittu nuoriso-
paikka

GRILLI-BAARI

KITEEN FYSIKAALINEN HOITOLAITOS

Paavontie 5—7, 82500 Kitee — Puh. 413 394

- Annamme kaikkia lääkärin määräämiä fysikaalisia hoitoja.
- HIERONTAA lihaskipuihin, rentoutukseen, urheilijoille.

- HUSQVARNA
- RAKET
- MYYNTI
- HUOLTO

Koneliike
R. TIMONEN
Kitee Keisarinkuja 7,
puh. 411 180

PALVELEMME:
Ma—To 8.30—17.00
Pe 8.30—18.00
La 8.30—13.00

KITEEN MOOTTORIKONEISTAMO **Esa Pykäläinen**

Meijerintie — Puh. 413578

- Koneistaa moottorin kampiakselit, sylinterit, kiertokanget, venttiilit, kannet ja suorittaa sorvauksia.
- Moottorien varaosia

”Erikoisia harrastuksia”

esittelyvuorossa:

Sotilasmestari Teuvo Nousiainen, harrastuksesi on KOIRA, mitä se tarkoittaa?

Minulle se tarkoittaa kasvattamista, kouluttamista ja koiralla kilpailemista.

Miten harrastus sai alkunsa?

Vuonna -77 hankin labradorinnoutajan pennun. Tarkoitus oli hankkia koira joka olisi ns. seurakoira ja samalla metsästyskoira. Kasvattajan kehoituksesta vein koiran Helsinkiin näyttelyyn n. 9 kuukauden ikäisenä. Kävi niin hienosti, että sieltä tuli voitto nuorten luokassa. Tästä alkoi ”kierre”, jossa on reissuttu Suomi laidasta laitaan kolmen vuoden aikana erilaisissa kilpailuissa.

Mitä koira maksaa?

Pennun hankintahinta vaihtelee hyvinkin paljon riippuen suvusta ja rodusta. Sanoisin, että pienestä karvakerästä saa maksaa 500—2 000 mk. Hankintahinta on vain pieni osa kaikista koiran aiheuttamista kuluista. Jo pelkästään hyvä ruoka maksaa noin 200—300 mk/kk. Lisäksi tulevat mahdolliset eläinlääkärin laskut.

Miten koiralla kilpaillaan?

Kilpailut jakaantuvat selvästi kahteen osaan. Toisen muodostavat ulkomuotokilpailut eli näyttelyt. Toisena kilpailumuotona on ns. käyttöpuoli. Käyttöpuolella on paljon erilaisia mahdollisuuksia kilpailemiseen. Tottelevaisuuskokeet, jäljistämisskokeet sekä metsästyskokeet ovat noutajien rodulle tyyppillisimpiä käytännön kokeita.

Miten olet menestynyt?

Näyttelyissä Amiraali on saavuttanut kaiken sen menestyksen, mitä Suomessa voi saada. Koira on tällä hetkellä yhtä osasuoritusta vaille kansainvälinen muotovalio. Seuraavat näyttelypaikat

Teuvo Nousiainen ja Amiraali.

on haettava lähinnä Ruotsista ja Norjasta. Uusi kiinnostuksen aihe kilpailuissa ovat ns. metsästyskokeet.

Tottelevaisuudessa tuli keväällä -80 voittajaluokassa täydet 320 pistettä. Vastavaa pistemäärää ei liene Suomessa kovin monella koiralla.

Vaikuttanee lievästi kehumiselta, mutta menestys on ollut hyvä.

Mitä tulisi ottaa huomioon, kun harkitsee koiran hankintaa?

Pitäisi ottaa huomioon hyvinkin paljon. Aivan lyhyesti ainakin seuraavaa. Minkä rotuisen koiran aikoo hankkia? Koiria on olemassa nykin kokoisesta kookkaaseen vasikkaan. Voiko kyseistä rotua pitää asunnossa tai pihassa? Vastustaako joku perheessä koiran

hankintaa? Miten on allergisuuden laita koiran karvoihin ja hilseeseen?

Koira elää yleensä yli 10 vuotta: riittääkö innostus? Kuka syöttää ja ulkoiluttaa? Miten matkustetaan?

Siinä muutamia ajattelemisen arvoisia kysymyksiä, kun tapaa kadulla niin mahdollottoman söpönköisen koiran.

Mitä, jos meillekin hankittaisiin.

Hyvin pidetty koira on perheen jäsen. Ei hylätty olio takapihalla.

Onko koiraa karvoihin katsominen?

On varmasti. Hyvin hoidettu terve koira omistaa kauniin ja kiiltävän karvan, sekä on käytökseltään reipas ja iloinen. Ei ole varsinaisesti vihaisia koiria, vaan on sairaita koiria.

Hyppymestari omalla paikallaan. Korkeutta on noin 400 m.

Ylikersantti Mauno Sorsa, harrastuksesi on laskuvarjourheilu, mitä se tarkoittaa?

Minulle se tarkoittaa kerhomme, Pohjois-Karjalan Laskuvarjourheilijat ry:n, toisena hyppymestarina olemista, uusien hyppääjien kouluttamista, kilpailemista ja monien väärin käsitysten oikaisemista.

Miten harrastus sai alkunsa?

Olen pienestä pitäen harrastanut lennokkien ja erilaisten leijojen rakentamista, kuten ehkä monet muutkin nuoret miehen alut. Niinpä syksyllä 1972 kun eräs ystäväni kertoi hypänneensä laskuvarjolla ja uusi kurssi oli alkamassa, päätin lähteä tiedotustilaisuuteen, missä kerrottiin laskuvarjohypyistä ja uuden kurssin aloittamisesta. Siitä se "kärpänen" puraisi ja nyt noita hyppyjä on kertynyt lähes 600 kappaletta ja ainakaan näillä näkymillä ei kyllästymistä ole havaittavissa.

Mitä laskuvarjohyppyt sitten maksavat?

Tällä hetkellä hyppyjen hinnat ovat 10 markkaa halvimmillaan, jolloin hyppykorkeus on 700—1 000 metriin. Tämän jälkeen hinnat nousevat hyppykorkeudesta ja koneesta riippuen siten, että 3 000 metrin korkeudesta tapahtuvasta hypystä saa maksaa noin 30—35 mk.

Alussa kaikki hyppyvarusteet tulevat kerholta, mutta kun todella tuntee, että harrastus on se oma, niin tekee mieli ihan ikiomia vehkeitä. Niinpä itsekin olen hankkinut pikkuhiljaa oman hyppyvarustuksen, jonka kokonaishinta varjoja, valjaita, kypärää, kenkiä, haalareita, mittareita, hanskoja ja lämpöpukua myöten on noin 7 500 mk.

Tällä hetkellä varusteet maksavat pitkälti yli 10 000 mk. Näitten kulujen lisäksi tulevat matkat lähimmälle lentokentälle, Joensuun lentoasemalle, noin 120 km viikonloppuisin.

Mitä kilpailuja käydään laskuvarjolla?

Laskuvarjolla hypätään kilpaa niin sanotuissa konventionaaleissa lajeissa, joita ovat taitohyppy, henkilökohtainen tarkkuus ja joukkuetarkkuus sekä relatiivihypyissä, jotka käsittävät hyppyjä 4- tai 8-miehisin joukkuein hyppykorkeuden ollessa 3 000 metrin molemmin puolin. Lisäksi talvella harrastetaan eräänlaista yhdistettyä kilpailua, joka jakaantuu niin sanottuun Pohjoismaiden Para-Ski:hin ja Alppi Para-Ski:hin. Edellisessä lajeina ovat 10 km:n hiihto ja tarkkuus, jälkimmäisessä hiihdon sijalla on pujottelu.

Miten olet menestynyt kilpailuissa?

Tämä vuosi on ollut SM-tasolla paras vuoteni. Olin Pohjoismaiden Para-

Ski:n henkilökohtaisessa kilpailussa 8:s ja joukkuekilpailussa voitin Suomen mestaruuden. Tänä kesänä pidetyissä konventionaaleissa SM-kilpailussa olin Tampereella joukkuetarkkuudessa kolmas, jonka arvoa nostaa se, että joukkue, Pohjois-Karjalan Laskuvarjourheilijat ry, jota edustan, oli paras kerhojoukkue.

Vaatiiko laskuvarjolla hypääminen erikoisia ominaisuuksia?

Jokainen terve mies ja nainen voi harrastaa laskuvarjohyppyä. Fyysiseltä kunnolta pitäisi olla mieluummin Cooperin testillä mitattuna hyvä kunto. Erikoisominaisuudet löytynevätkin siten henkiseltä puolelta. Tarkastellessani aktiivihyppääjiä henkiseltä puolelta olen huomannut, että he ovat ylipäänsä vaatimattomia, aika hiljaisia, rauhallisia, hieman erakoluonteisia. Ammatiltaan he ovat kirvesmiehiä, sotilaita, opiskelijoita, sekatyömiehiä, metallimiehiä, taksikuskeja, insinöörejä jne. Heitä löytyy siis lähes jokaisesta ammattiryhmästä. He eivät ole uhkarohkeita. Uhkarohkeat tippuvat yleensä porukasta pois hyvin nopeasti kouluttajien toimesta. Hypääminen vaatii lähinnä sitä, että luottaa varjoonsa kun sen on pakannut, pitää tosiasiat mielessä, hillitsee hermonsä ja ennen kaikkea oppii voittamaan itsensä ja nauttimaan hypäämisestä.

"Patja" eli liitovarjo Para § Foil 252 ja Mauno Sorsa.

Värvätty ylikersantti Seppo Huovinen, radioamatööri — OH7BL.

Kertoisitko ensiksi mitä radioamatööriharrastus on?

Radioamatööriharrastus on lähinnä yhteydenpitoa toisiin radioamatööreihin radiolla (sähkötyksellä tai puheella), radiokaukokirjoittimella ja televisioilla. Harrastus käsittää myös laiterakentelua, antennikokeiluja ja kieltenopiskelua radioamatöörien kanssa. Itse olen lähinnä liikennöijäamatööri, koska tekniikka ei ole niitä vahvoja puolia. Mainittakoon tässä yhteydessä radioamatöörien kunniaksi, että he aloittivat yleiradiotoiminnan Suomessa v. 1923.

Mitä merkitsee tuo mystisen tuntainen OH7BL?

Se on henkilökohtainen radiokutsu jota on käytettävä yhteyden aikana. OH on Suomen kansallisuustunnus, 7 on Pohjois-Karjalan läänin tunnusnumero ja BL on henkilökohtainen tunnusosa.

Kuinka radioamatööriksi tullaan?

Suorittamalla hyväksytysti Posti- ja telelaitoksen järjestämän pätevyystutkinnon. Siihen kuuluu sähkötyksen osaaminen, radioamatöörien käyttämät liikennemerkkit, radio- ja sähkötekniikka, Posti- ja telelaitoksen antamat määräykset radioamatööriasemista ja lähinnä aseman rakentamista koskevat turvallisuusmääräykset.

Seppo Huovinen harrasteensa parissa.

Kuinka sait kipinän harrastukseksi alkamiseksi?

Ollessani Koululaiva Matti Kurjella radiosähkötäjänä kuuntelin usein työn lomassa toisella radiovastaanottimella radioamatöörien liikennettä. Mitä enemmän pääsin selville heidän harrastuksestaan, sitä enemmän kiinnostus kasvoi ja silloin ajattelin, että tuohon joukkoon täytyy päästä mukaan. Itse opiskelin tutkintoon tarvittavan aineiston ja niin sain ensimmäisen lupatodistukseni v. 1968.

Mitä asioita radioyhteydellä saa käsitellä?

Ilmoitamme aina toisillemme etuni- men, aseman sijainnin, kuuluvuusraportin, sään, laitteet ja antennin. Lisäksi voi keskustella vapaasti mistä asiasta tahansa jos vain kielitaito riittää. Täysin kiellettyjä aiheita ovat politiikka, uskonasiat ja kaupankäynti.

Moneenko maahan ja kuinka paljon sinulla on tällä hetkellä yhteyksiä?

Yhteyksiä on 140:ään maahan ja yhteyksiä on n 4 000. Pisin yhteys on ollut Uuteen Seelantiin. Radioamatöörejä on lähes jokaisessa valtiossa. Poikkeuksen muodostavat Kiina, Albania ja muutamat arabivaltiot.

Olen kuullut, että radioamatööriharrastus on kallista puuhaa. Pitääkö väite paikkansa?

Pitää ja ei pidä. Jokainen voi hankkia laitteet kukkaronsa mukaan. Lait-

teiden hankkimisen jälkeen ei juuri muita kustannuksia tule. Alkuun pääsee n. 500—700 mk:lla. Omat laitteeni maksavat n. 8 000 mk.

Kuinka radioamatööri voi varmistua siitä, että yhteys oli todella sinne minne sen piti olla?

Radiolla todellakin joku voi "pelleillä" olevansa vaikka Samoa-saarilla vaikka ei olekaan. Yhteys varmistetaan kirjallisesti yhteyden jälkeen kuittaus-kortilla. Esimeriksi jos minulla on ollut yhteys vaikkapa meksikolaiseen amatööriin ja epäilen aseman aitoutta, asia ratkeaa jos häneltä aikanaan tulee kuittauskortti. Kuittauskorttien keräily eri valtioista on yksi harrasteen kulmakiviä. Taustalla oheisessa kuvassa näkyy eri valtioista saapuneita kortteja. Esim. HKBKX on San Andres-saarilta Väli-Amerikasta.

Mitkä ovat olleet huippuhetket harrasteesi parissa?

Ensimmäinen yhteys 12 watin lähettimellä Atlantin yli Yhdysvaltoihin. Ehkä seuraavaksi hienoin tapaus oli kun kymmenien radioyhteyksien ja puolen vuoden odotuksen jälkeen tapasin Suomeen kutsumani virolaisen amatöörin Helsingin Eteläsatamassa. Mieleen on jäänyt myös tapaus kun ranskalainen amatööri vastasi radiokutsuuni virheettömällä Suomen kielellä.

Mitä harrastukseksi antaa sinulle?

Yhteyksiä maapallon joka kolkkiaan. Selittämätöntä yhteyden tunnetta kun yhteyskaveri on esimerkiksi nekeri Burundin valtiosta. Lopuksi vielä vanhan laivaradiosähkötäjän toteamus: "Sähkötyks on taidetta".

Purjehdus on jo ammoisista ajoista tuttu vesilläliikkumisen muoto. Myös harrastuksena purjehdus on säilyttänyt kautta maailman vankkumattoman aseman. Mutta purjehdus ei jää pelkäksi ajanvietteeksi vaan on myös totista urheilua, mistä on osoituksena sen kuuluminen olympialajeihin.

Mutta noiden olympialaisten lajien joukkoon on tunkeutumassa jo seuraavissa kisoissa Los Angelesissa aivan uusi purjehduksen muoto, nimittäin purjelautailu eli niin kuin arkikielessä sanotaan surffaus.

Myös KarJP:n varusmiesten joukossa on näiden lajien harrastajia. Heihin kuuluvat mm aliupseerioppilaat Riku

Mölsä ja Jussi Tarma. Molemmat he tuntevat sekä purjehduksen että surfauksen, mutta Mölsä on erityisesti vihkitynyt purjehdukseen kun taas Tarma on purjelautavien melkein konnaan.

Millainen sitten oikein on tämä uusi tulokas purjelaut?

Tarma:

Purjelaut on nimensä mukaisesti ja melkein kirjaimellisesti vain purje ja lauta. Lautaa on puolisen metriä leveä ja kolmisen metriä pitkä kelluke, jonka päällä purjehtija seisoo pidellen purjeen ympärillä olevasta tangosta kiinni. Lautansa surffaaja ohjaa kääntämällä purjetta ja siirtämällä ruumiin painoa eri puolille lautaa. Muutoin periaatteet ovat samat kuin purjeveneessä, jossa ohjaukseen käytetään myös peräsintä.

Lautoja on erilaisia käyttötilanteiden mukaan; on olemassa mm yleis-, kilpajä hyppylautaa. Myös purjeita on useita: harjoituspurje, myrskypurje, kilpapurje ja regattapurje.

Kotoisin laji on USA:sta, mutta suhteellisesti suurinta suosio on tällä hetkellä kaiketi Saksan Liittotasavallassa. Myös meillä Suomessa harrastus on viime ja tänä kesänä lisääntynyt aivan räjähdysmäisesti.

Kuinka te sitten aloitte harrastaa näitä lajeja?

Mölsä:

Olin joskus 14-vuotiaana pursileirillä Hirvirannassa ja siellä sain kipinän.

Purjelautailu vaatii hyvää tasapainotaitoa ja hyvää fyysistä kuntoa.

Leirin jälkeen aloin sitten innokkaasti isän avustamana (tai päinvastoin) rakentaa omaa venettä. Minulla on nyt kahden hengen Windmill-luokan vene. Aikaisemmin purjehdimme yhdessä isäni kanssa, mutta nykyään purjehdin vanhemman veljeni kanssa.

Tarma:

Minulla harrastus alkoi pari vuotta sitten, kun sain purjelaudan lahjaksi. Ja sen jälkeen innostusta on riittänyt niin että olen opettanut lajia muillekin pitämällä kursseja.

Kuulutteko te joihinkin alan seuroihin ja oletteko ottaneet osaa myös kilpailuihin?

Mölsä:

Minä olen ollut mukana Höytiäisen Pursiseurassa suunnilleen yhtä kauan kuin olen purjehdusta harrastanut. Ja kilpailuihin olen ottanut osaa SM-tasolla jo neljänä kesänä.

No kuinka on menestyksen laita?

Mölsä:

Paras sijoitus on tältä kesältä, jolloin olin omassa luokassani viides.

Tarma:

Minä kuulun Joensuun Pursiseuraan, jonka toiminnassa purjelautailu on mukana yhtenä luokkana. Kilpailuihin olen osallistunut mm Pyhäselän regatassa ja Rhodoksella, jossa olin harjoittelemassa.

Kun te kumpikin olette harrastaneet sekä purjehdusta että purjelautailua, niin miten nämä lajit eroavat toisistaan?

Tarma:

Periaatteet sekä purjehduksessa että purjelautailussa ovat samat ja on eduksi, jos on harrastanut purjehdusta ennen kuin siirtyy purjelautaan.

Jussi Tarma (vas) ja Riku Mölsä.

Mölsä:

Ehkä suurin ero on siinä, jos ajatlemme kahden hengen purjevenettä, että purjehdus vaatii saumatonta yhteistyötä purjehtijoiden välillä, kun taas surffaaja on yksin itsensä ja lautansa herra.

Kuinka sitten olette voineet jatkaa harrastustanenet nyt varusmiesaikana?

Mölsä:

Kun minä asun täällä aivan lähellä, olen säilyttänyt venettä kotona. Vapaa-aikaa ei tietenkään ole niin kovin paljoa ja purjehtimaan ei pääse aina silloin kun sää olisi siihen sopiva. Mutta eihän sitä aina pääse siviilissäkään.

Tarma:

Minä olen voinut tuoda laudan mukani varuskuntaan ja säilyttää sitä täällä, niin että vapaa-aikoina kyllä aina on mahdollisuus päästä vesille. Kain puolin kantahenkilökunta on suhtautunut asiaan myönteisesti, vaikka kysymyksessä ei olekaan ns. sotilasurheilulaji.

PUNATULKKU

KIRKKOKATU 21
Puh. 25 730

Markku Pehkonen ja PeeHoo.

Tiedotteessa, jonka jääkäritoimikunta toimittaa alokkaille ennen palvelukseenastumista, kerrotaan, että mukaan voi ottaa mm erilaisia harrastusvälineitä. Ja kun nykyään KrhK:ssa palvelevan jääkäri Markku Pehkosen palvelukseenastuminen lähenee, otti hän yhteyttä sotilaspiirinsä esikuntaan ja tiedusteli, että miten olisi hevonen ja ratsaat. Hän kun sattui harrastamaan ravi- ja valmennusta.

No ensin tietysti vähän hämmästeltiin, että kas kun ei kuitenkaan sen enempää, kertoo jääkäri Pehkonen. Mutta pian alkuhämmästyksen haihtui ja sen jälkeen asiaan suhtauduttiin oikein hyvin. KarJP:ssa kun on omiakin hevosia, saattoi tänne tuoda vielä yhden lisää.

Ja niin kesäkuun 8. päivänä astui alokas Markku Pehkonen palvelukseen yhdessä PeeHoon, viisivuotiaan tammansa kanssa, joka nyt kuitenkin jälleen on kotona Kuopiossa kilpailuja varten.

Kuinka sinä sitten olet joutunut tämän harrastuksen pariin?

Kotona ja sukulaisilla on aina ollut ravihevosia, niin että sitä on kasvanut ja tottunut olemaan jatkuvasti niiden kanssa. Ensimmäisen kerran taisin ajaa 10-vuotiaana ja joskus 14–15-vuotiaasta olen ajanut säännöllisesti. Lukioaikana en kuitenkaan ottanut osaa kilpailuihin, kun piti jättää aikaa vähän läksyjenkin lukuun.

Miten kaverisi silloin nuorempana suhtautuivat harrastukseesi?

No kyllä he tietysti vähän sitä oudoksuivat, mutta monet esim luokkakavereista eivät tieneet asiasta mitään. Nykyään ihmiset kyselevät pelkästään mielenkiinnosta.

Oliko vaikea järjestää hevosen hoito täällä varuskunnassa?

Siinä ei ollut mitään vaikeuksia. PeeHoo oli varuskunnan hevostallissa armeijan omien hevosten kanssa ja tallilla palvelevat varusmiehet ruokkivat ja hoitivat myös minun hevoseni. Ja hyvin hoitivatkin. Itse kävin vain iltaisin tree-naamassa.

Kuinka kauan olet valmentanut PeeHoota?

Noin puolitoista vuotta. Treenaus on aloitettava aina vähitellen, leikinomaisesti. On tärkeää ottaa huomioon hevosen luonne, ettei mitään vahinkoja pääse tapahtumaan. Ei henkisiä eikä fyysisiä. Loukkaantuminen voi viedä hevosen koko uran pilalle, vaikka lääkärit pystyvät nykyään jo melkoisia ihmeitä tekemäänkin. Onneksi omalla kohdalla ei ole sattunut pieniä rasitusvammoja pahempaa. Nykyään kilpailu on niin kovaa, että melkein kaikilla hevosilla on joskus jotakin vaivaa.

PeeHoo on ns suomenhevonen. Mitä eroa sitten on suomenhevosella ja lämminverihevosella?

Lämminverihevonen on rakenteeltaan paljon kevyempi ja luonteeltaan vilkkaampi. Se on ikään kuin jo syntynään juoksija eikä tarvitse niin paljon voimaharjoittelua kuin suomenhevonen.

Paljon puhutaan raviurheilun yhteydessä piiskan käytöstä kirittämisessä. Mitä mieltä sinä olet asiasta ja käytätkö itse piiskaa?

Piiskan käyttö näyttää varmasti paljon pahemmalta kuin mitä se todelli-

suudessa on. Piiska on nimittäin niin kevyt, ettei kysymys ole mistään raa'asta lyömisestä.

Monet hevoset ovat luonteeltaan niin laiskoja, etteivät viitsi juosta, ellei niitä muistuteta, että nyt on tosi kysymyksessä. Toisaalta jos ohjastaja ei käytä piiskaa hän saattaa kiskoa ohjaksista niin että hevosen turpa rikkoutuu, mikä on paljon pahempi asia.

Itse käytän piiskaa hyvin harvoin. Usein pelkkä ilmaanlyönti riittää muistuttamaan, että nyt on kilpailu. Usein tuntuu, että piiska on vain ajajan henkisenä tukena.

Seuraat varmaan tarkasti ravitapahtumia, mutta pelaatko itse myös totoa?

Kyllä minä totoakin pelaan ja kilpailuja pyrin seuraamaan niin paljon kuin mahdollista. Olen käynyt myös Ruotsissa seuraamassa kilpailuja. Alan lehtiä yritän myös lueskella, niistä saa usein hyödyllisiä tietoja.

Olet nyt armeijassa, mutta mitä sen jälkeen? Aiotko ryhtyä ammatiksesi valmentamaan ravihevosiä vai lähteä opiskelemaan jotakin muuta?

En ole vielä päättänyt mitä teen ar-

meijan jälkeen. Ravivalmennus kiinnostaisi kyllä kovasti, mutta toisaalta kiinnostaisi myös lähteä opiskelemaankin.

**Haastattelut:
Luutnantti A Turunen
Jääkäri S Saari**

**Kuvat: yliv R Pöyhönen
jääk M Tuovinen
" R Naumanen**

Suomen itäisin Maatalous- ja Rautakauppa palvelee asiakkaita Ilomantsin keskustassa, sekä elintarvikeliikkeenä Naarvassa.

I. ja T. Laatikainen

Ilomantsi, puh. 21 775

Naarva, puh. 31 125

**PYÖRÄILY ON
KUNNON ASIA.
LIEKSALAISET
TEKEVÄT RENKAAT.**

”Iloitse ilahduttamalla muita”

Tanskalainen Vedbaek Garden tyttöpuhallinorkesteri

Kontiorannassa 25. 6. 1981

Pohjois-Karjalan varuskunnat — Kontioranta ja Karjalan Jääkäripataljoona mukaanluettuna — saivat kokea miellyttävän tanskalaisvierailun, kun Vedbaek'in tyttöpuhallinorkesteri kävi ilahduttamassa varuskuntalaisia reippaalla soitollaan ja kauniilla kuvio-marssillaan.

Vedbaek'in tyttöpuhallinorkesteri on perustettu 6. 3. 1958 Vedbaek'issä Tanskassa Johannes Nielsenin, Helweg Möllerin ja Lars Christensenin toimesta. Orkesterin tämänhetkinen kokonaisvahvuus on n. 80 tyttöä, joiden iät vaihtelevat 11—21 vuoteen. Nyt matkalla oli noin puolet kokonaisvahvuudesta.

Vedbaek Garden on puhallin- ja rumpuorkesteri, jonka keskus- ja harjoituspaikkana toimii Vedbaek'in koulu. Opetusta orkesterin jäsenet saavat 2—3 kertaa viikossa, syyskuusta toukokuuhun. Opetustyöstä vastaavat kuninkaallisen orkesterin, kuninkaallisen vahtiparaatin ja Tivolin promenadiorkesterin jäsenet, jotka ovat korkealle arvostettuja opetustyössään. Lisäksi opetustyössä on mukana entisiä orkesterin jäseniä. Uudet tulokkaat testataan joka syksy ja hyväksytyiksi tulleilla on edessä puolen vuoden koeaika.

”Iloitse ilahduttamalla muita” on orkesterin tunnus. Musiikillaan erilaisissa konserteissa, taito-esityksillään,

Vedbaek Garden tällä kertaa kiilan muodossa.

fanfaareillaan ja marssiessaan läpi kaupungin tuo orkesteri tunnelmaa ja väriä erilaisiin juhliin ja tapahtumiin.

Orkesteri on kiertänyt toimintansa aikana useissa eri maissa, joista mainittakoon Tanskan ja Ruotsin lisäksi Belgia, Kanada, DDR, Englanti, Ranska, Hollanti, Italia, Kuwait, Libanon, Mo-

naco, Espanja, Länsi-Saksa, Itävalta, Malta — sekä nyt Suomessa ja Neuvostoliitossa Leningradissa.

Tyttöjen ohjelmisto oli erittäin monipuolinen sisältäen tunnettujen säveltäjien musiikkia. Tätä Suomen ja nimenomaan Pohjois-Karjalan vierailua varten oli ohjelmistoon otettu yksi suomalainen sävelmä — Aili Runteen ”Laps' olen köyhän kauniin Karjalan”. Tämän kauniin kappaleen oli orkesterille sovittanut, nytkin matkalla mukana ollut Gotfred Sørensen. Mainittakoon, että sovitus valmistui juuri ennen matkalle lähtöä ja harjoittelu tapahtui tulomatkan aikana.

Vedbaek Garden sai hyvin innostuneen vastaanoton varusmiesten keskuudessa ja on kuulunut lausuntoja, että tytöt saisivat tulla uudelleen. Saattaa käydä niin, että he tulevatkin, sillä tytöt olivat hyvin tyytyväisiä vierailuunsa täällä.

Orkesterin kestitsemisestä huolehtivat Karjalan Jääkäripataljoonan Kiltary ja Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys, joille orkesterin jäsenet näin vielä haluavat esittää parhaat kiitoksensa.

Teksti: **Kapteeni R Laakkonen**
vierailun yhteysupseeri

”Kaartin kapteeni” tervehtii yleisöä.

Eversti Unto Huuhtanen

vieraana

Komentajana Kontiorannassa 1968—71

Savanjärvi — Immola — Hamina — Tuusula — Äänekoski — Oulu — Mikkelä olivat olleet kiinnekohtia elämäurallani ennen tuloani Kontiorantaan.

Mikkelissä Savon Prikaatin esikuntapäällikkönä ollessani, kun prikaatin komentaja keskusteli puhelimesta kenraaliluutnantti Matti Hannilan kanssa minun siirtämisestäni jääkäripataljoonan komentajaksi, olin heti, siltä seisovalta, valmis lähtöön, kun minulta sitä kysyttiin. Olinhan jo kotikylässäni Terijoella lapsesta asti imenyt itseäni jääkärihenkeä, saanut sitä lisäksi myös koulusaikani JP 1:ssä Lappeenrannassa ja nyt tarjoutui tilaisuus päästä itse jakamaan sitä nuoremmilleni, se oli haaste, josta kertakaikkiaan ei voinut kieltäytyä.

Iloisin mielin lähdin sitten keväällä 1968 vaimoni kanssa ajamaan kohti Pohjois-Karjalan komeita vaaroja Höytiäisen ärjyvien aaltojen rannoille, missä kotimme tuli olemaan lähimmät seuraavat vuodet.

Komentajan tärkein tehtävä, niiden monien joukossa, jotka eteen tulivat, oli tietysti koulutustehtävä. Päämääräkseni asetin — tutustuttuani ensin ”talon” elämään, noudatettuihin menettelytapoihin, järjestykseen varuskunnassa jne. — mahdollisimman hyvän koulutus- ja kasvattajataidon omaavan kantahenkilöstön aikaansaamisen, ja heidän avullaan taisteluun pystyvien jääkäreiden kouluttamisen. Erityisen tarkasti seurasin aliupseerikoulun toimintaa, sillä ryhmänjohtajien merkitys niin rauhanajan varuskunnassa kuin rintamaolosuhteissakin, oli mielestäni ehdoton. He voivat, niin halutessaan tehdä paljon jääkärien viihtymisen, koulutuksen ja jopa kasvatustyön hyväksi, kun vain oikein ymmärtävät tehtävänsä. Hyvät kouluttajat siis Reservialiupseerikouluun, ja hy-

SKSI:n komentaja kenrmi Mikko Sisto tarkastaa pataljoonan Kuopiossa 4. 6. 69

vät sinne onnistuin mielestäni valitsemaan.

Koulutustehtävässä muodosti koulutuskoulutus — urheilumiehiä kun olen — merkittävän osan. Kilpailullisella koulutuksella: jääkärikilpailuilla, pyörämarssilla, pyöräilykilpailuilla, partiohiihdoilla jne. pyrin massakoulutukseen, kaikkien miesten mukaan saamiseen ja mikäli mahdollista koulutusjoukkueiden puitteissa. Testasin jääkäreiden ja kantahenkilöstön kuntoa reippailla maastomarsseilla kuten esimerkiksi pari vuorokautta kestäneellä, taistelutilanteen puitteissa suoritettulla marssilla Kontiorannasta Kolin niemeen ja takaisin, osan matkasta maastossa edeten. Kun itse pyörällä ajaen seurasin koko marssin, pystyin saamaan selvän kuvan aliupseerioppilaiden kunnosta, marssiin liittyneiden taitojen hallitsemisesta ja johtamiskyvyistä.

Kannattaako jääkäreille lyhyenä palvelusaikana antaa kuntokoulutusta ja

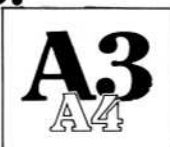
järjestää kilpailuja, eihän heidän kuntosensa siitä kummemmaksi muutu ja häviää kuitenkin heti siviiliin päästyä, saatetaan ajatella. Ja kun koululaitos antaa, valitettavasti, perin heikon kuntosuorituksen nuorukaisille ja liikuntatunnit aina vain vähenevät, tehdäänkö siis sotaväessä tässä asiassa turhaa työtä? — Tähän sanoisin omana kantamani, että asiallisesti suunniteltu ja valmistettu, taitavien kouluttajien johdolla toteutettu kuntokoulutus ja kilpailutoiminta on kaikesta huolimatta aivan välttämätöntä. Emme me saa, emmekä voi lähteä siitä ajatuksesta, että kun kerran koulu ei kuntouta poikia, ei puolustusvoimienkaan kannata siitä huolta kantaa.

Mielestäni olisi jokaisen sotapojan palvelusaikanaan — sen jälkeen kun peruskunto ensin on luotu — jouduttava muutamaan ”kuntokokeeseen”: uimaan tietty, esimerkiksi 100—200 m:n matka, hiihtämään taisteluväestössä melkoinen taival, marssimaan maas-

Mittatarkka työväline
ammattilaiselle!

1:1

Totea itse!

TUTUSTU RICOH TUOTTEISIIN PYSYVÄSSÄ
KONTTORITEKNIIKAN NÄYTTELYSSÄ
JOENSUUN KESKUSTASSA

Konetarvike

NISKAKATU 11, PUH. 973-26 262, PL 18, 80101 JOENSUU 10

TOIMINTAMME MONIPUOLISTUESSA
PALVELEMME TEITÄ

**SUUNNITTELUSSA JA
RAKENTAMISESSA:**

- kerrostalot
- rivitalot
- omakotitalot
- liike- ja teollisuusrakennukset

PUH. 973-29 571, 29 572

KARJALAN

LAATUASUNTO OY

Merimiehenkatu 25 Joensuu, puh. 973-29 571

VALMET
KOTILÄMPÖ

MEILTÄ

**Ilmalämmityksen
suunnannäyttäjät:
KOTILÄMPÖ MALLI 81.**

Sähköinen säätö kellon ohjaamana. Tyylikäs ulkonäkö.
Miksi hankkisitkaan vanhoja varastomalleja?

**ILMASTOINTIASENNUS
KUITTINEN & KASTINEN OY**

80710 LEHMO, puh. 83 208, 83 431

VALMET

DATSUN KESTÄÄ JA SÄÄSTÄÄ

**AUTOTALO
LAAKKONEN**

Joensuu Voimatie 4-6,
puh. 973-21281

Lieksa Pielisentie 82,
puh. 975-24611

Jorma Mikkonen

Karjalan jääkärinä 1958—59

Tiedotussihteeri Jorma Mikkonen, 42, valittiin viime keväänä Karjalan Jääkäripataljoonan killan tiedotussihteeriksi sekä lehtemme toimituskunnan jäseneksi. Hänen vakituinen työpaikkansa on valtionrautateiden Joensuun liikennepiiri.

Jo 23 vuotta on ehtinyt kulua siitä, kun tämän kirjoittaja oli suorittamassa asevelvollisuuttaan Karjalan Jääkäripataljoonassa. Varsin usein nuo ajat kuitenkin vielä palaavat mieleen. Viime aikoina siihen on vaikuttanut sekin, että kiltatoimintaan mukaan tullessa minulla on usein ollut tilaisuus käydä näillä entisillä "taistelutantereilla". Lehtemme päätoimittajan minulle ystävällisesti tarjoamaan palstatilaan on nyt tarkoitus kirjata muutamia hajanaisia muistikuvia noilta ajoilta. Eli kuten sanotaan, muistella vanhoja. Toivottavasti kukaan ei sentään pistä tikulla silmään.

Helmikuun 15 päivän viimeinen linja-auto vuonna 1958 toi lastillisen meitä tulevia Suomen toivoja Joensuusta Kontiorantaan. Opastus Esikuntakomppaniaan ei juuri vielä kummia sanonut. Seuraavana päivänä kyllä sitten selvisi, että viestimiehihän meistä ollaan tekemässä.

Alokasajan alku oli rauhallista ja kun muistaa jo armeijan käyneiden pelottelut, suorastaan pahanenteisen rau-

hallista. Myöhemmin selvisi sekin, että täytyihän ensin jotain osata, jotta vauhtia voitaisiin lisätä.

Muistaakseni runsaan viikon oleskelun jälkeen tulikin sitten se, mitä olimme pelänneet. Kylmän rauhallisesti, etten sanoisi nautinnollisesti alikersantimme ilmoittivat meille, että nyt se sitten alkaa. Ja alkoi kanssa. Matalalentoa riitti aina valaan asti, jolloin hie-man helpotti. Kesti tietysti jonkin aikaa ennen kuin 18-vuotias entinen koulu-poika oppi kaiken maailman rätti-ym. sulkeiset, nämä esimerkkinä mainitakseni. Toisaalta oli lohdullista se, että mitään ei ennestään tarvinnutkaan osata, kaikki neuvottiin kädestä pitäen.

Eri tehtäviin annetut ajat tuntuivat aluksi täysin riittämättömiltä, eikä fyysinen kuntokaan alkuun ollut kovin vahva.

Ajan mittaan tuli sitten myös olevien olojen hyväksyminen. Ensimmäiselle iltalomalle päästiin noin kuukauden kulluttua tiukkojen kokeiden ja tarkastusten jälkeen. Koulutus alkoi purra ja kunto nousta yhdessä käyrän kanssa. Huumorintaju joutui kyllä joskus kovalle koetukselle. Höytiäiseltä käynyt tuuli saattoi kaataa petin ja sekoittaa kaapin. Orastavana toivona oli se, että joshushan tämän on loputtava ja että tulee niitä alokkaita vielä meidänkin jälkeen.

Näin jälkepäin ajatellen tuntuu siltä, että pataljoonan parhaat näyttelijät

ja koomikot olisivat olleet juuri meidän komppaniassa. Vieläkin kaikuu korvissani erään korpraalimme karmea huuto: "Pataljoonassa ei ole kuin yksi minä ja sekin olen minä". Samaisen miehen kailutus asetarkastukseen valmistautuville alokkaille kuului: "Varokoonkin se alokas, jonka kiväärin piipusta ei näy läpi".

Varusmiesaikani listahitti oli Laila Kinnusen laulama "Lazarella". Laila tuuditti uupuneet urhot uneen iltaisin herättäen heidät lähes yhtä väsyneinä aamuisin. Ei ihme, että Lazarellalla on meikäläiseen vieläkin hyvin nostalginen vaikutus.

Pataljoonan antama koulutus oli silloin ja on varmasti nykyisinkin tiukkaa, fyysistä kuntoa vaativaa, mutta samalla myös asiallista. Pataljoonan komentajana oli tuolloin everstiluutnantti Niilo Riuttala. Oman komppanian esimiehistä muistuu mieleen päällikkö yliluutnantti Koistinen, myös valokuvaajana tunnettu vääpeli Halme sekä vaativa mutta reilu kouluttajamme ylikersantti Kerkkonen. Viimeksi mainitun persoonallista tervehtimistapaa moni meistä sovelsi omaan "kunnian" tekoonsa.

Aliupseerikoulun ajoilta jäi mieleen monet hälytykset, jotka kumma kyllä lähes aina sattuivat öiseen aikaan. Joukolla käytiin sitten tarkistamassa, että piste 124 Jaamankankaalla oli varmasti oikealla paikallaan. Ensimmäinen hälytys toi minulle ylimääräisen "suntiksen", peräti nopeudesta, näin muistelen.

Suosittu kuvanotokohde oli Hiekkakentällä ollut vanha hyökkäysvaunu. Kirjoittaja toinen oikealta.

Näitä ylimääräisiä sunnuntailomia oli tuohon aikaan mahdollisuus saada myös keräämällä maastoon jääneitä hylsyjä. Muistelen, että 500 hylsystä saikin jo suntiksen. Iltaisin iskettiin usein leipälaukku kaulaan ja painuttiin Jaamankankaalle "loman keruuseen". Samalla saattoi käydä tervehtimässä kovaan kohtaloon joutuneita varusmiesveljiä, jotka jonkin asteisten syntien sovitukseksi iltaisin ojittivat läheistä Sairaalasuoata. Tämä rangaistusmuoto todettiin tehokkaaksi ja ilmeisesti myös hyväksyttiin "poteroa" paremmin.

Eräänä aliupseerikoulun tekemänä viihdytyskiertueena suoritimme kesäkuumalla polkupyörämarssin Kolille. Perillä olimme koulun johtajan, kapteeni Pihlmanin tupakan mittaisen tauon ajan. Takaisin varuskuntaan tultiin todella lujaa. Taukoja ei ollut. Pihlmania ei kukaan pystynyt ohittamaan, vaikka hän Kolilta lähtiessä oli siihen luvan antanut. Tällä matkalla uupui moni oppilas ja ilta oli pitkällä viimeisten saapuessa varuskuntaan.

Kerran koulun johtaja ei ollut tyytyväinen oppilaitensa laulu ja marssitaitoon. Näitä oli sitten tietenkin harjoiteltava ja se aloitettiin kesäisenä sunnuntaiaamuna viiden aikoihin. Montakaan kertaa emme ehtineet koulun ja ruokalan väliä marssimaan ja sulosäveleitä ilmoille päästämään, kun Pihlman karautti paikalle polkupyörällään. Hän

katsoi harjoituksen riittävän, koska oli herännyt laulumme. Matkaa kapteenin asunnolle oli laulupaikaltamme runsaan kilometrin verran.

Varusmiesaikani minua vaivasi lähes krooninen angina. Kun kolmannen kerran vähän ajan sisällä jouduin varuskunnan sairaalaan, kirjoitti varusmieslääkäri minulle käynnin päätteeksi viikon toipumisloman. Kun sitten palasin lomalta takaisin varuskuntaan, oli onnettomuudekseni lomaltaan palannut myös lukemattomiin tarinoihin aiheita antanut lääkintämajuri Helenius. Hänen mielestä toipumislomani oli annettu löyhin perustein ja tuttavuussuhtein. Helenius uhkasi hirttää minut ja panna ko. lääkärin putkaan. Onneksi kumpaakaan tuomiota ei pantu täytäntöön.

Mainittu lääkintämajuri, jonka lisänimen monet varmaan muistavat, toimi lääkärinä myös parantolassa. Sairaaloitten välillä hän käytti kulkuneuvonaan hevosta ja kuljettajanaan varusmiehinä olleita romaaneja. Helenius sinnutteli kaikkia, koska kuten hän sanoi, oli sinut myös Jumalan kanssa.

Aliupseerikoulun jälkeen seurasi 100 aamua kestänyt RUK:n kurssi n:o 97. Kontiorantaan paluun jälkeen toimin apukouluttajana siviiliin lähtöön asti.

Näinkin pitkän ajan jälkeen tällaisesta muistelusta tulee helposti liian nos-talginen. Tosiasia kuitenkin on, että minä viihdyin armeijassa ja asevelvollis-

Pataljoonan silloinen komentaja everstiluutnantti Niilo Riuttala ylentää kokelaat 10. 1. 1959 vänrikeiksi. Kirjoittaja oikealla edessä.

suusaika oli kaikkiaan varsin myönteinen kokemus. Kontioranta ympäristöineen tuli tutuksi. Tutuksi tulivat myös sukset, polkupyörä, kivääri, sotilaskoti, tupa Kuurinmaa jne. Ehkä parasta kuitenkin oli toverihenki ja solmitut ystävyyssteetit, jotka ovat olleet pitäviä vielä siviilissäkin. Kun vuosien jälkeen tapaa vanhan ruotuveikon, on jälleenäkemisessä aito iloa. Siinä saattaa jopa heilahtaa aataminomena.

MUUTIMME 1. 4. 1981

uusiin ja asianmukaisempiin toimitiloihin

KAUPPAKATU 32

Tervetuloa asioimaan asuntoasioissa.

Puhelinnumeromme (26 026) säilyy entisellään.

POHJOIS-KARJALAN

Haka Oy

Kauppakatu 32
80100 JOENSUU 10

KONEURAKOITSIJAT HUOM!

Suoritamme kaikenlaista metallisorvausta kilpailukykyisin hinnoin.

METALLISORVAAMO

J. PALLONEN

Lehmola, puh. 973 - 83 520

UKKOLA OY

81290 UKKOLA

Puh. vaihde 973-77 703

VUOKRAA TAI OSTA
RAKENNUSKONEET — VÄLINEET
— KIINNITYSTARVIKKEET

VATUPASSI KONEVUOKRAAMO
JUHA KAKKONEN KY
SEPÄNKATU 30
P. 20555, 20556

Puh. ilt. 32328, 73555, 26896, 821690

KORKEALAATUISTA SAHATAVARAA

Laatu 1 **NURMES**
erikoispuusepänilaatu

Laatu 2 **NUR** **MES**
työstölaatu

Laatu 3 **NURMES** rakennelaatu

NURMEKSEN SAHA OY

PUH. 976-20670

killat toimivat

Killan puheenjohtajan palsta

Syysmietteitä

Karjalan Jääkäriin tämä numero on kiltaveli Seppo Tanskanen päätoimittajakauden viimeinen, kuten toisaalta voimme lukea. Hänen toimiaikanaan on lehtemme muuttunut huomattavasti sekä sisällöltään että ulkoasultaan. Siitä on tullut eräs parhaimpia maassamme ilmestyvistä maanpuolustuslehdistä. Tämä kehitys on suurelta osalta juuri päätoimittajan ansiota.

Toivotamme majuri Seppo Tanskalle menestystä hänen uudessa tehtävässään. Haikein mielin ajattelen välimatkan kasvamista killan johtokunnan monivuotisen varapuheenjohtajan ja samalla lehtemme päätoimittajan sekä jäsenistön pääosan välille. Enemmistötoimivista kiltamme jäsenistä on nimittäin täällä Pohjois-Karjalassa. Kiltaveli Seppo ei ole aikonutkaan hylätä meitä, mutta etäisyys esimerkiksi Helsingin ja Kontiorannan välillä ei voi olla vaikuttamatta yhteistyöhön. Jo edellisellä palvelusjaksollaan täällä KarJP:ssa

Seppo Tanskanen antoi merkittävän panoksensa killan toimintaan sihteerin tehtäviä hoitaessaan.

Kiltatoiminnan kaltaista maanpuolustustyötä tehdään vapaaehtoisesti. Toimintamme laatu, sekä sen näkyvyys että aatteellinen syvyys, on niiden henkilöiden mittaista, joita saamme toimintaamme mukaan. Mitkä olisivat ne keinot, joilla kiltatyö saadaan kiinnostamaan mahdollisimman monia KarJP:ssa palvelleita ja ympäristössämme eläviä ihmisiä? Tätäkin kysymystä kiltaveli Seppo pohdiskeli ja paneidat muutkin ajattelemaan. Asevelvollisuusajanaan ilahduttavan monet liittyvät jäseneksi, mutta sen jälkeen yhteys pyrkii katkeamaan. Mitkä olisivat ne toiminnan muodot, jotka toisivat tämän laatuisen maanpuolustustyön läheiseksi ja tärkeäksi mahdollisimman monelle? Ystäviä ja asiallemme myötämielisiä on ympäristössämme paljon. Heidät olisi vain saatava mukaan. Samoin jäsenten toivomusten olisi tultava toiminnasta vastaavien, siis johtokunnan tietoon. Silloin voisimme kehittää toimintaamme ja laajentaa

myös todellista toiminta-alueitamme.

Lappeenrannasta kuuluu hyviä uutisia. Siellä puuhataan paikallista ala-osastoa, jonka perustaminen on tämän lehden ilmestyessä lukijan käteen toteutunut. Toivotan onnea ja tyydytystä tuottavaa toimeliaisuutta tälle uudelle alaosastolle. Silloin, kun tällainen toiminta lähtee paikkakunnalla asuvien omaaloitteisuuden tuloksena, sillä on erinomaiset edellytykset menestyä. Veljeyden siteet yhdistävät näin eri tahoille joutuneita toimintaan yhteisten päämäärien hyväksi. Tämän maan puolustaminen sekä sen kansalaisten elämän kaikinpuolinen turvaaminen ja edistäminen ovat sellaisia asioita, joiden hyväksi kannattaa toimia eikä vain myönytellen nyökyttää päätään. Me tunnemme erikoisesti omiksemme KarJP:ssa palvelevat ja palvelleet sekä haluamme liittää heidät perinnejoukko-osastojemme miesten kunniakaaseen sukupolveen.

Simo Jääskeläinen

**Hyvää ja aurinkoista syksyä
kaikille kiltamme jäsenille.**

Kilta tiedottaa

Kotiuttamisjuhlassa palkitut

Kotiuttamisjuhla 4. 6. 1981

Killan ansiolevykkeellä hyvästä palveluksesta:

Korpr Jouni Teerikorpi (RAuK) Juusta ja jääk Juha Lavonen (KrhK) Kerimäeltä.

Killan stipendillä:

Korpr Olli Eronen (SissiK) Kiihtelysvaarasta, korpr Jussi Karppanen (KuljK) Rääkkylästä, korpr Harri Peiponen (PionK) Kuopiosta, korpr Jarmo Toskala (KrhK) Varkaudesta, jääk Keijo Tolonen (JK) Tohmajärveltä ja jääk Eero Voutilainen (HK) Polvijärveltä.

Killan johtokunnan kokous 30. 7. 1981

Otteita pöytäkirjasta:

5. § Killan alaosaston perustaminen Lappeenrantaan

Kuultiin anomus Killan alaosaston perustamiseksi Lappeenrantaan. Keskustelun jälkeen hyväksyttiin yksimielisesti alaosaston perustaminen Lappeenrantaan. Alaosaston perustajajäseniä ovat: puheenjohtaja Pekka Ylhäinen, varapuheenjohtaja Marko Toivonen, sihteeri Erkki Nevanen ja muina jäseninä Sampo Tammensuo, Reima Kettunen ja Reino Solehmainen.

6. § KARJALAN JÄÄKÄRI -LEHDEN PÄÄTOIMITTAJIEN VAIHTO

Kuultiin, että Karjalan Jääkäri -lehden päätoimittaja, KarJP:n pataljoon-

Killan puheenjohtaja Simo Jääskeläinen ja sihteeri Aimo Turunen luovuttamassa Killan standaaia poissiirtävälle varapuheenjohtajalle Seppo Tanskalle 30. 7. 81.

naupseeri, majuri Seppo Tanskanen siirtyy KarJP:sta Sotakorkeakouluun Helsinkiin. Majuri Seppo Tanskasen seuraajaksi KarJP:n siirtyy JoeSp:stä majuri Pekka Ripatti, joka valittiin Karjalan Jääkärin päätoimittajaksi 1. 10. 1981 alkaen.

Loppukesän ja syksyn tapahtumia

Kiltaveljiä ja -sisaria kutsutaan seuraamaan ja osallistumaan seuraaviin tilaisuuksiin:

- Kiltamatkalle Tallinnaan, joka järjestetään loppuvuoden aikana. Matkasta ilmoitetaan tarkemmin paikallisissa lehdissä.
- Killan syysvuosikokoukseen, joka pidetään Kontiorannassa pataljoonan vuosipäivän juhlallisuuksiin liittyen. Tästäkin tilaisuudesta ilmoitetaan lehdissä tarkemmin.

AT

Karjalan Poikien Kilta järjesti 17. 6. 81 perinteisen kiltaretkelyn Ruunaan koskille. Retkelle osallistuivat Kiltamme edustajina kv:t Simo Jääskeläinen, Pentti Lappalainen, Aimo Turunen ja Kosti Kettunen. Kuvassa ovat kiltaveljet tulvakorkeudessaan kuohuvan Ruunaan kosken syleilyssä.

Kosken lasku on ohi ja on aika vetää rauhoittavat hermosauhut — Simo porkkanasta ja Pentti savukkeesta.

Aseveljiä ei unohdeta

Keväällä 1941 Kontiorannan 9. Prikaatin asevelvollisista ja Ilomantsin reserviläisistä muodostettu JR 9 taisteli kantarykmenttinä 7.D:ssä eli Kalpadiivisionassa koko jatkosodan. Sodan päätyttyä kotiutettiin jäljelle jääneet noin 1 600 JR 9:n miestä eri puolille maata, pääosa kotiseuduilleen Pohjois-Karjalaan. Yhteydenpito ja kanssakäyminen aseveljien kesken oli 1940-luvulla vähäistä. Asevelisiteet eivät kuitenkaan katkenneet lopullisesti. Alettiin järjestää yhteistilaisuuksia lähiseudulla asuvien kesken. JR 9 kokoontui Joensuussa 1955 700 hengen vahvuisena ja 1960 oli Joensuussa koolla 600 JR 9:ssä palvellutta. Koko 7.D:n käsittäviä Kalpa-juhlia on järjestetty vuodesta 1962 alkaen vuorotellen Joensuussa ja Kuopiossa Joensuun tilaisuuden 13. 6. 81 oltua järjestyksessä yhdeksäs.

Eri tilaisuuksissa rauhan tultua pyrittiin avustamaan puutteessa eläviä JR 9:n aseveljiä keräämällä omasta keskuudestaan ja ulkopuolisin lahjoituksin varoja aseveljille. Toimenpiteellä ei kuitenkaan ollut laajempaa merkitystä. Yhteydenpidon parantamiseksi ja tukitoiminnan kehittämiseksi perustettiin 1963 JR 9 Kilta, joka rekisteröitiin 1968 nimellä JR 9 Kilta ry. Kiltaan oikeutettiin kuulumaan jatkosodassa JR 9:ssä ja sille alistetuissa joukoissa palvelleet aseveljet ja -sisaret. Killan johtokunta on pitänyt yhteyttä jäsenistöön järjestämällä yhteistilaisuuksia ja retkeilyjä, lähettämällä maaliskuussa pidetyn vuosikokouksen jälkeen oman Kiltatiedotteen jokaiselle Killan ATK-luettelossa olevalle jäsenelle ja toimintaselostuksen lehdistössä mm säännöllisesti Karjalan Jääkäri-lehdessä. Johtokunnalla on ollut kiinteä yhteys Killan kymmeneen alueelliseen osastoon eri puolilla maa-

ta. Osastot ovat järjestäneet toiminta-alueillaan kokouksia ja yhteistilaisuuksia jäsenille perheineen. Yhteistoiminta KarJP:n ja sen Killan kanssa on koko toiminta-ajan ollut kiinteätä.

Taloudellisesti merkittävin toimintamuoto Killalla on ollut vaikeuksissa elävien aseveliperheiden elinolojen kohentaminen. Killalla on vv 1965—80 ollut yht 118 aseveljien rakennus- ym työkohtetta, joissa Killan toimenpitein on saatu työapua yht 7 509 työpäivää arvoltaan 234 000 mk. Tukityöt ovat olleet aseveljien asuin- ja talousrakennusten korjauksia ja uusimisia sekä muuta työapua. Työkohteista on 111 ollut Pohjois-Karjalassa, jossa lähes puolet (700) Killan jäsenistä asuu, 5 Kuopion läänissä (320 jäs), 1 Keski-Suomen ja 1 Vaasan läänissä. Kilta on saanut tukitoimintaansa huomattavia tarvike- ja rahalahjoituksia Killan ulkopuolelta. Killan 118:ssa tukikohteessa tehdyn työn ja tarvikerahoituksen yhteisarvo on 470 000 mk. Työmäärästä Pohjois-Karjalassa (7 076 pv) ovat 90 % tehneet KarJP:n, P-KarPston ja P-KR:n varusmiehet KarJP:n osuuden ollessa 85 %. Kilta muistaa aina kiitol-

lisuudella JR 9:n perinteitä vaalivan Karjalan Jääkäripataljoonan JR 9:n aseveliperheille Pohjois-Karjalassa antaman laajan tuen. Joukko-osastojen antama työapu on saatu korvauksetta. Kilta ei ole saanut toimintaansa valtion varoja eikä missään portaassa toimiva kiltalainen palkkiota työstään. Kilta ei ole toimintansa aikana perinyt pakollisia jäsenmaksuja, mutta on saanut 1 600:ltä jäseneltä varoja vapaaehtoisin suorituksin. Killan suorittama jäsenistön avustaminen rakennus- ym työkohteissa on ollut laajinta maassamme muihin maanpuolustuskiltoihin verrattuna. Killan jäsen- ja tukitoiminta jatkuu edelleen. Killan avustuskohteista on 21 ollut Kiltaan kuulumattomia 7.D:n Kalpa-veljiä.

Muusta asevelityöstä todettakoon, että suureksi osaksi Killan toimenpitein pystytettiin Tohmajärven Kirkkoniemelle 1973 7.Divisioonan muistomerkki Kalpakivi ja sen läheisyyteen 1977 Kalvan taivalta kuvaava Kalpalaatta. Kilta avusti osaltaan 1975 Ylämyllylle pystytetyn Sirpale-patsaan hankintaa ja on aktiivisesti osallistunut Kalpajuhlien järjestelyihin Joensuussa.

Sota-aikana JR 9:n toimintaperiaate oli: Veljeä ei jätetä. Toiminnallaan JR 9 Kilta on osoittanut, ettei aseveljeä unohdeta myöskään rauhan oloissa.

Urho Salpio

Kalpa-juhlit 1981

Karjalan Jääkäripataljoonan perinneyhtymä, Savo-Karjalan Sotilasläänin alueelta koottu 7. Divisioona (peitenimi Kalpa) aloitti jatkosodan 10. 7. 1941 Tohmajärven alueelta ja marssi sinne takaisin syyskuussa 1944. Sodan päätyttyä alettiin vasta 1950-luvulla järjestää laajempia yhteistilaisuuksia mm JR 9:n aseveljien kesken. Ensimmäinen koko 7.D:n käsittänyt asevelipäivä pi-

dettiin 1962 Joensuussa, jossa oli koolla 800 kalpaveljeä ja -sisarta. Sen jälkeen on 7. D:n puitteissa kokoonnuttu vuoroin Pohjois-Karjalassa (Joensuussa) ja Kuopiossa. Kalpa-juhlilla 1973 paljastettiin Tohmajärven Kirkkoniemellä 7.D:n muistomerkki Kalpakivi ja 1977 Kalpavien läheisyydessä Kalvan taivalta 1941—44 kuvaava Kalpa-laatta.

JR 9:n Killan johtokunta 1981

Vuorensola, Ahti puh.joht., kotiosoite Lapinrinne 2 A 1, 00180 HKI 18, kotipuhelin 90-6940 984, Olli, Kauko varapuh.joht., 81280 Uimaharju, 973-771 528, Salpio, Urho siht., Koskikatu 21 B 20, 80100 Joensuu 10, 973-23 180, Konturi, Toivo tal.hoit., Koulukatu 42 A 9, 80120 Joensuu 12, 973-22 470, Erkkilä, Onni, Hiekkakuja 2 A 52, 33230 Tampere 23, 931-28 086, Eronen, Kauko, Santalankatu 7, 80230 Joensuu 23, 973-31 238, Hokkanen, Yrjö, Varislahti 40800 Vaajakoski, 941-261 562, Ilvessalo, Mikko, Santaharjunt. 4, 02920 Espoo 92, 90-842 556, Keronen, Eino, 81200 Eno, 973-761 350, Kaski-Heroja, Eero 63100 Kuortane, 965-54 360, Kukkonen, Viljo, Vanamonk. 27 C, 80120 Joensuu 12, 973-22 940, Laakkonen, Martti, Kirkkokatu 9 A 3, 80110 Joensuu 11, 973-24 724, Lampiselkä, Juho, Soramäki, 15210 Lahti 21, 918-801 262, Lappeteläinen, Pentti, Taivaanpankont. 13 H, 70200 Kuopio 20, 971-221 790, Laukkanen, Väinö, 82600 Tohmajärvi, 973-621 442, Neiglick, Kalervo, 82600 Tohmajärvi, 973-621 765, Penttinen, Onni, Ylätie 43, 82900 Ilomantsi, 974-21 588, Simola, Jaakko, Kasarmikatu 13 B 24, 13100 Hämeenlinna 10, 917-67 711, Stenberg, Matti, Pakilantie 3 A 4, 00630 Helsinki 63, 90-746 201, Suutarinen, Toivo, Kauppantie 11 B, 02700 Kauniainen, 90-5051 812, Vuorela, Veikko, Väisälänt. 3 as 59, 20200 Turku 20, 921-331 322.

JR 9:n Killan valtuuskunta 1981

Suutarinen, Toivo, puh.joht., Kauppakatu 11 B, 02700 Kauniainen, 90-5051 812, Tiilikainen, Esko, varapuh.joht., Teuvo Pakkalant. 8 L 110, 00400 HKI, 90-574 588, Helpiö, Arvi, Pohjoisk. 30, 80120 Joensuu 12, 973-22 594, Hyppönen, Viljo, Sammuttajantie 12 H, 45100 Kouvola 10, 951-16 300, Hämäläinen, Pentti, Pohjolank. 30 A 19, 70500 Kuopio 50, 971-124 005, Häyrinen, Eino, Laitilant. 21, 80330 Reijola, 973-87 452, Jormanainen, Juho, Hirvipadont. 1 B 10, 00640 HKI 64, 90-727 248, Kahra, Olli, Itsenäisydent. 16 B 13, 38200 Vammala, 932-41 331, Keltto, Pentti, Hevonkoski, 66440 Tervajoki, 964-43 368, Kesti, Jaakko, Paraistent. 1 B, 53650 Lappeenranta 65, 953-13 384, Kyrklund, Åke, Ylästöntie, 01510 Vantaa 51, 90-822 689, Kähkönen, Jorma, Niemistenkatu, 74700 Kiuruvesi, 977-52 666, Larno, Jouko, Nordenskiöldink. 3 a A 6, 00250 HKI 25, 90-419 039, Laukkanen, Kalevi, Kukkarokivenk. 1 as 20, 35800 Mänttä, 934-49 571, Launo, Erkki, Laukkatie 21, 13130 Hämeenlinna 13, 917-23 672, Mitronen, Santeri, Aho, 43500 Karstula, 944-66 520, Mäkinen, Kauko, Pikku-Liisantie 11, 15500 Lahti 50, 918-27 352, Möller, Paavo, Pogostantie 12, 82900 Iloimantsi, 974-21 031, Netsäinen, Nasti, Meripuistok. 15 A 14, 94100 Kemi 10, 980-12 728, Nikkilä, Reino, Mannerheimintie 39 A 17, 00250 HKI 25, 90-412 131, Orasmaa, Onni, Pihlajatie 20, 50130 Mikkeli 13, 955-12 276, Paavola, Osmo, 62165 Tiistenjoki, 964-377 131, Pekkarinen, Aimo, Porthanink. 6 A 20500 Turku, 921-13 833, Pihlajamäki, Veikko, Kp 8, 62210 Kauhava, 964-80 511, Poutiainen, Matti, Kirkkok. 12 A, 80110 Joensuu 11, 973-23 801, Rautala, Jouko, Annikanpolku, 20610 Turku 61, 921-356 910, Rekola, Jalo, 19700 Sysmä, 910-77 701, Rekola, Taat-
to, Ruosontie 2, 16900 Lammi, 917-32 321, Rynnänen, Bruno, Pohjoisranta 16 C 33, 00170 HKI 17, 90-634 427, Savo-
lahti, Toivo, Kohmankaari 1 M 48, 33510 Tampere 51, 931-445 662, Soila, Juhani, Kukkolank. 7, 80200 Joensuu 20, 973-31 235, Tamminen, Voitto, Pl 231, 33101 Tampere 10, 931-34 713, Tarkio, Leo, Los Pacos, Avenida de Finlandia, Calle Baja 17, Fuengirola, Espana, Vatanen, Helge, Eerolantie 14, 33920 Pirkkala 2, 931-654 385, Väyrynen, Erkki, Laivurink. 10 B 24, 00150 HKI 15, 90-653 133.

Sade ei estänyt Kalpadiivision marssia Joensuussa 13. 6. kuten ei 40 vuotta aikaisemminkaan. KarJP:n perinnejoukko-osaston JR 9:n rivistöä johti aseveli Pentti Veijola. Ohimarssin vastaanottivat maaherra Esa Timonen, sotilasläänin komentaja kenrm Sakari Annala ja juhlatoimikunnan puh.johtaja kalpaveli Juhani Soila.

Järjestyksessä IX Kalpa-juhlien avajaistilaisuudessa Tohmajärvellä lauantaina 13. 6. laskettiin aseveljen seppele Kalpakivelle. Kalpaveli Juhani Ruutu esitti puheessaan: "Tahdomme tänä päivänä muistaa erityisesti niitä veljiä, joiden kalpa katkesi kesken pitkää yhteistä taivalta ja joista 270 on saanut leposijansa Tohmajärven kirkkomaal-
la."

Päätilaisuudet pidettiin Joensuussa, jossa kokoonnuttiin ja syötiin kenttälounas lyseon lukiolla. Lukion pihalla järjestettiin ja marssittiin rivistönä Sankarihaudalle. Sankarihaudalla Kontiolahden Varuskuntasoihtokunta esitti Kothenin hymnin, kalpaveli Olli Kahra toimitti kenttähartauden ja laskettiin

seppeleet sodissa 1939—44 kaatuneiden, vuoden 1918 vapaussotureiden ja vakaumuksensa puolesta kaatuneiden muistomerkeille. Haudalta palatessa kalpaveljien ja -sisarten vieläkin ryhdikkäs rivistö suoriti ohimarssin Kirkkokadulla, ent. Lyseon kohdalla. Osastoa johti kalpaveli Viljo Hyppönen. Ohimarssin vastaanottivat maaherra Esa Timonen, sotilasläänin komentaja kenrm Sakari Annala ja juhlatoimikunnan puh.johtaja kalpaveli Juhani Soila. Päivän sade ei haitannut osantottajia, tuumittiin että kastuttiinhan sitä ennenkin 40 vuotta sitten muutama kerta.

Maanpuolustusjuhlassa Urheilutalossa esiintyivät Kontiolahden Varus-

kuntasoihtokunta ja Joensuun Mieslajajat. Tervehdyssanoissaan juhlatoimikunnan puh.johtaja kalpaveli Juhani Soila esitti mm: "Suomalaisen kansakunnan vapaus ja itsenäisyys on sukupolvien työn ja taistelun tulos. Teidän osaksenne lankesi saavutetun itsenäisyyden puolustaminen taistelukentillä, tehtävä jonka suoritte osaltanne menestyksellä ankarin fyysisin ja henkisin ponnisteluin ja raskaita uhreja antaen. Teidän osaksenne tuli myös sodan aiheuttamien vaurioiden korjaaminen valtavine sotakorvauksineen ja jälleerakentamisineen, uuden sukupolven kasvattaminen ja kouluttaminen. Yhdeltä sukupolvelta ei voi enempää vaatia."

Juhlapuheessaan kalpaveli Aarne Pelkonen lausui: "Olemme saapuneet tänne ja kokoonnumme vastaisuudesakin vaaliaksemme niitä aseveljeyden ja toveruuden siteitä, jotka solmittin sodan ankarissa oloissa ja jotka kestävät elämän loppuun saakka. Kansamme itsenäisyys ja ehkä olemassaolommekin oli uhattuna 40 vuotta sitten. Silloin meidän oli täytettävä velvollisuutemme kansalaisina erittäin raskaassa muodossa. Hartaasti toivomme että Korkein varjelisi jälkipolvia vastaavista koettelemuksista. Voimme kokemuksesta kertoa, ettei kukaan sodan käynyt voi olla sodan ihailija. Sodan kokenut sukupolvi kantoi pääasiallisen vastuun maamme kehityksestä myös pari vuosikymmentä sodan päättymisen jälkeen ja loi tällöin rauhankin töissä lujaa perustaa, jolle jälkipolvi voi turvallisesti rakentaa kansamme tulevaisuutta. Meidän on tehtävä kaikkemme voidaksem-

me rauhanomaisin keinoin hyviä naapurussuhteita kehittään ja vaalien turvata rauhan rajoillamme. Se edellyttää jokaiselta suomalaiselta työtä rauhan hyväksi. Mutta rauhan tahdon lisäksi meiltä edellytetään myös puolustustahtoa ja -kykyä. Nämä vasta tekevät uskottaviksi halumme elää rauhassa ja halumme säilyttää koskemattomuutemme.”

Maanpuolustusjuhlassa esittivät tervehdyksensä Pohjois-Karjalan lääninhallitus (maaherra Esa Timonen), Savo-Karjalan Sotilaslääni (kenrmi Sakari Annala), Maapuolustusjärjestöt

(KarJP:n Killan puh.johtaja Simo Jääskeläinen) ja Kalvan Kuopion Juhlatoimikunnan puh.johtaja Teodor Voutilainen, joka kutsui kalpaveljet ja -sisaret seuraaville Kalpa-juhlille 1983 Kuopioon. Juhlien päätteeksi asevelipäivälliseen otti osaa 704 kalpalaista.

Kalpa-juhlille osallistui yli 1 000 kalpaveljää ja -sisarta (osa perheineen) eri puolilta maata. Juhlajärjestelyissä avustivat monet kalpaveljet, Karjalan Jääkäripataljoona ja Joensuun Sotaveteraanit ry:n Naisjaosto.

Urho Salpio

Kiltaosoitteita ja -puhelimia:

Maanpuolustuskillat ry: Pohjoinen Hesperiankatu 15 A 6, 00260 HKI 26, 90-461-492. Puh.joht. Erkki Tuuli. Toiminnanjoht. Jarmo Merinen — ”Suomen Sotilas — Suomen Mies”.

Karjalan Jääkäripataljoonan Kiltary: 80790 Kontioranta, ks. KarJP. Puh.joht. Simo Jääskeläinen, 81100 Kontiolahti, 973-731 248. Varapuh.joht. Seppo Tanskanen. ”Karjalan Jääkäri-lehti” 30. 9. 81 saakka.

O A VINNI KY 81200 ENO
• ELINTARVIKELIIKE • VAPAA-AIKA • RAUTA
• MAATALOUS. VAIHDE 761295, 761305
OIVA OSTOPAIKKA ENOSSA

PALVELUTALOMME TOIMII UIMAHARJUSSA

Talossamme leipomo

konditorioamymälä

kahvibaari

Samoin talossamme palvelee matkahuolto.

Kysy tuotteitamme. Viihdy kahviossamme.

UIMAHARJUN LEIPÄ

Erkki ja Anja Väänänen

puh. 973—771410

Kaukosten Koneliike

81280 UIMAHARJU p. 771241

Sähkö- ja konealan erik. liike

me rauhanomaisin keinoin hyviä naapurussuhteita kehittäen ja vaalien turvata rauhan rajoillamme. Se edellyttää jokaiselta suomalaiselta työtä rauhan hyväksi. Mutta rauhan tahdon lisäksi meiltä edellytetään myös puolustustahtoa ja -kykyä. Nämä vasta tekevät uskottaviksi halumme elää rauhassa ja halumme säilyttää koskemattomuutemme.”

Maanpuolustusjuhlassa esittivät tervehdyksensä Pohjois-Karjalan lääninhallitus (maaherra Esa Timonen), Savo-Karjalan Sotilasläänin (kenraali Sakari Annala), Maanpuolustusjärjestöt

(KarJP:n Killan puh.johtaja Simo Jääskeläinen) ja Kalvan Kuopion Juhlatoimikunnan puh.johtaja Teodor Voutilainen, joka kutsui kalpaveljet ja -sisaret seuraaville Kalpa-juhlille 1983 Kuopioon. Juhlien päätteeksi asevelipäivälliseen otti osaa 704 kalpalaista.

Kalpa-juhlille osallistui yli 1 000 kalpaveljettä ja -sisarta (osa perheineen) eri puolilta maata. Juhlajärjestelyissä avustivat monet kalpaveljet, Karjalan Jääkäripataljoona ja Joensuun Sotaveteraanit ry:n Naisjaosto.

Urho Salpio

Kiltaosoitteita ja -puhelimia:

Maanpuolustuskillat ry: Pohjoinen Hesperiankatu 15 A 6, 00260 HKI 26, 90-461-492. Puh.joht. Erkki Tuuli. Toiminnanjoht. Jarmo Merinen — ”Suomen Sotilas — Suomen Mies”.

Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta ry: 80790 Kontioranta, ks. KarJP. Puh.joht. Simo Jääskeläinen, 81100 Kontiolahti, 973-731 248. Varapuh.joht. Seppo Tanskanen. ”Karjalan Jääkäri-lehti” 30. 9. 81 saakka.

O A VINNI KY 81200 ENO
• ELINTARVIKELIIKE • VAPAA-AIKA • RAUTA
• MAATALOUS. VAIHDE 761295, 761305
OIVA OSTOPAIKKA ENOSSA

PALVELUTALOMME TOIMII UIMAHARJUSSA

Talossamme leipomo

konditorioamymälä

kahvibaari

Samoin talossamme palvelee matkahuolto.

Kysy tuotteitamme. Viihdy kahvioissamme.

UIMAHARJUN LEIPÄ

Erkki ja Anja Väänänen
puh. 973—771410

**Kaukosten
Koneliike**

**81280 UIMAHARJU p. 771241
Sähkö- ja konealan erik. liike**

JÄÄKÖ KOTISI TYHJÄKSI ENSI VIIKONLOPPUNA?

Tilastojen mukaan suurin osa asun-
turroista tehdään loma-aikaan ja niihin asun-
toihin, joissa lukitus ei ole ajan tasalla.

ABLOY SUPER STOP 1247 on VTT:n
testaama ja Vahinkovakuutusyhdistyksen
hyväksymä I lk:n varmuuslukko. Kun se on
ovessasi, on lukitukseksi kunnossa. Ja saat
alennusta kotivakuutusmaksuusi.

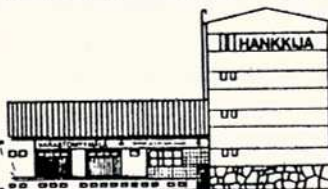
ABLOY SUPER STOP voidaan sarjoit-
taa toimimaan kotiovesi avaimella.

Hanki ABLOY SUPER STOP 1247!

HANKKIJAN PALVELUT JOENSUUSSA

HANKKIJA

Penttilänkatu 7 – 9 Joensuu, puh. 32521

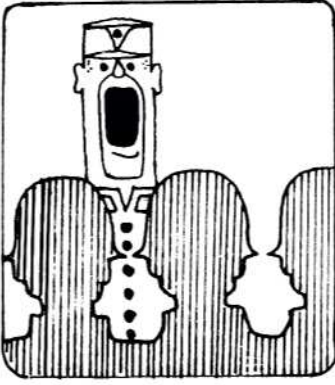
- konttori
- tukkumyynti
- rakentajien palvelu
- varastomyynti

HANKKIJA

KONEKESKUS, KALTIMONTIE 2, PUH. 21521

- maatalouskonemyynti
- Fiat-automyynti
- rakennus- ja metsäkonemyynti
- maatalous- ja puutarhamyynti
- huoltokorjaamo
- Union-huolto
- varaosamyynti
- kahvio

reservi aliupseerikoulu

RAUK

*Kurssi
103*

KUVAT JA TEKSTI:

Horsmanheimo JT
Mustonen M K

SUUNNITTELU JA TOTEUTUS:

Horsmanheimo
& Mustonen

”Kynttilän piilottajat”

Vanha sanonta vakasta ja järjestämisessä jämerää otetta ja kynttilästä on oppilaskunnastamme paikallaan. Vapaaehtoisuuden anemian oli kurssitautimme. Lääkkeeksi olimme pakotettuja järjestämään kustannuksiltaan kalliin harjoituksen ”Muodollinen valmistautuminen kursisjuhlaan”. M/S Bruvikin pohjakosketuksen lavastaminen oli hankalaa. Totta puhuen säälitellen kovaa onneamme ja totean, että kuten kaikissa hyvissä sotilasharjoituksissa loppuhuipentuma löytyy — lopusta! Oppilaskunnan hallitus esitti juhlan jär-

jestämisessä jämerää otetta ja rutiinivelvoitteet tavanomaisesta ajan puutteesta huolimatta saatiin, kuten sanoitte, rajoittimiin. Erikoinen kiitos opp Horsmanheimolle ja opp Musto ja tuloksellisesta työstään, maininnan ansaitsevat myös yleisaktiiviset Rissalan miehet.

Kaikille toivotan menestyksellistä jatkoa sekä onnea hankitusta ryhmänjohtajan ammattipätevyydestä.

**Kuraattori
Yliluutnantti
E Partanen**

Herrat ryhmänjohtajat

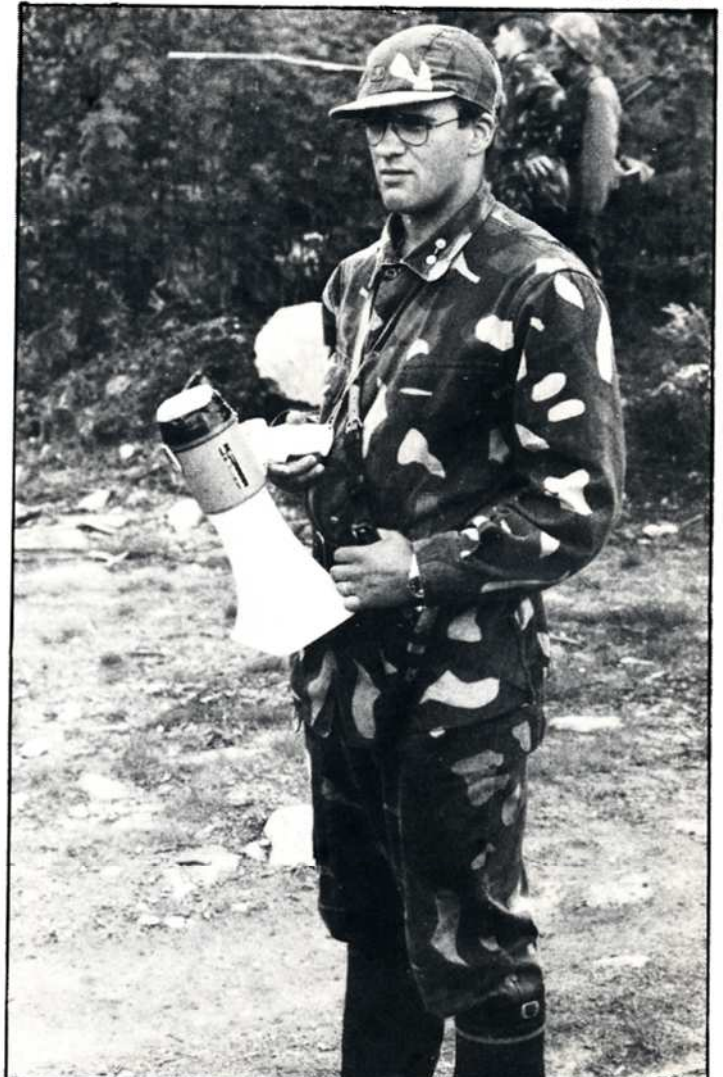
RAuK:n kurssi 103 on päättynyt. Onnittelten teitä kurssinne suorittamisesta. Takananne on 12 viikon ryhmänjohtajan peruskoulutus. Kuinka itsekukin teistä on koulutukseen asennoitunut ja siitä oppinut tulee tehtävissänne esille seuraavina kuukausina. Uskon, että jokainen teistä selviytyy tehtävistään esimiehenä hyvin.

Koulutuksenne tulee jatkumaan yksiköissä, joissa joudutte osoittamaan, mitä olette RAuK:ssa oppineet. Pyrkikää

ottamaan itsellenne hyödyksi se johtamistaidollinen kokemus, johon teillä nyt esimiehenä on tilaisuus. Muistakaa vastuunne ja ammattitaitonne kehittäminen tulevien palveluskuukausien myötä. Tehkää työnne rehellisesti, iloisesti ja parhaan taitonne mukaan.

Kiitän kurssianne rehdistä palveluksesta RAuK:ssa ja toivotan menestystä tehtävissänne.

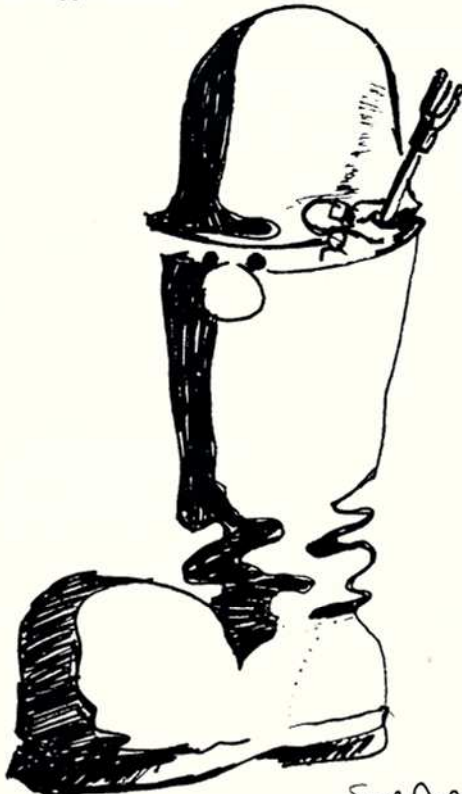
**RAuK:n johtaja
Majuri
E Lehtinen**

Toimistoväki

Koulun vääpeli sotilasmestari Seppo Jalonen.

Seppo Jalonen 81

Toimistoaliupseeri alikersantti Asko Juhani Ikonen.

Kirjurit jääkäri Veijo-Olavi Huuskonen ja jääkäri Mauri Pesonen.

Oppilas- kunnan 103 hallitus:

Tätä kirjoitettaessa kurssi 103 alkaa olla loppusuoralla, joten jokaiselle on varmaankin muodostunut kuva kurssista ja muista kurssilaisista. Omasta mielestäni kurssin luonne, eli ns. kurssihenki on ollut moitteetonta. Tätä todistaa omalta osaltaan muunmuassa ojennusten ja rangaistusten erittäin vähäinen määrä. Oppilaskunnan toiminta on ollut jokseenkin vaisua, mutta jotain näkyvääkin on saatu aikaan.

Ensimmäinen merkittävä tapahtuma oli puolikurssijuhla, jonka ohjelmatoimikunta yhdessä urheilutoimikunnan kanssa järjesti. Puolikurssijuhlan yhteydessä tapahtui myös perinteinen PKarPsto:n vierailu kouluumme.

Urheilutoimikunta on järjestänyt linjojen välisen jalkapallocupin sekä pöytätennisottelut.

Ohjelmatoimikunta on osallistunut alokkaiden tulojuhlan, so-

Vas. alh.:

Puheenjohtaja Gröhn A E, ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Parkkinen J T, urheilutoimikunnan puheenjohtaja Räsänen T O, varapuheenjohtaja Suomalainen H A, rahastonhoitaja Valta A S.

Vas. ylh.:

Hengellisen toimikunnan puheenjohtaja Nevanen E S, sihteeri Saarti J P, valokuvatoim. puheenjohtaja Mustonen M K, lehtitoim. puheenjohtaja Horsmanheimo J T.

tilaskotisisar-illan sekä kurssijuhlan ohjelman järjestämiseen.

Valokuvaus- ja lehtitoimikunnan pääasiallisena tehtävänä on ollut tämän kurssijulkaisun toimittaminen.

Oppilaskunnan yleiskokouksia on pidetty kaksi, hallituksen

virallisia kokouksia kolme sekä epävirallisia useita.

Oppilaskunnan puolesta kiittän KarJP:n kilttaa ja Sotilaskotiyhdistystä kaikesta siitä taloudellisesta tuesta, jota he ovat toiminnallemme antaneet. Samoin kiittän koulun henkilökuntaa,

erityisesti majuri Lehtistä ja yli-luutnantti Partasta kaikesta avusta ja opastuksesta jota olemme saaneet.

**Oppilaskunnan puheenjohtaja
Oppilas A Gröhn**

SÄHKÖSUUNNITTELUA INSINÖÖRITOIMISTO PENTTI ESKELINEN KY

NYSTENINKATU 4, PUH. 35 330
80200 JOENSUU 20

K-VALINTA AIRAKSINEN

Uimaharju puh. 771100 ja 771238

Myymäläauto palvelee

Tervetuloa edullisille ostoksille

PUUTYÖLIIKE

Kastinen & Koljonen

82150 Palo Koulula,
puh. 79029

Kiväärilinja

Luutnantti Kauko Mölsä:
Vankka teoriapohja ja pettämätön ulkomuisti olivat tunnusmerkkejä, jotka jäivät erityisesti mieleen. Järeät komennot tulivat kylmän rauhallisesti, korotti ääntään ainoastaan, kun järjestäytymisen aikana pulistiin.

Sari Antero 81

Vääpeli Kauko Romppanen:
Sinäpä vekkuli velikulta, jonka ensimmäinen käsky aina tst-harjoituksen alussa oli taakse—poistu. Harjoituksen päätyttyä omaleimaiset kertauskysymykset takasivat, että kaikki tiesivät kaiken.

Apukouluttaja, alikersantti Pentti Antero Savolainen:
Apukouluttajista ainoa joka ei liikaa pulttia ottanut, ääntä tarvittaessa kyllä piisasi. Lepoisa juttukaveri, varsinkin kiväärilinjan harjoituksissa.

Petäjäselkä

Ylhäällä vas.

Eskelinen Jarmo Olavi 'Jambe'
26. 01. 61, opiskelija, Suhmura
Järjesti I. ryhmälle monta hauskaa hetkeä, ennen kaikkea harjoituksissa. Lempilause: 'Ei kuulu esimiehen velvollisuuksiin.'

Hakulinen Jari Juhani 'Huke'
30. 10. 61, opiskelija, Joensuu
Aina pari aamua jäljessä nippanapan täytössä. Tunnuslause: 'Ai niin jees, korjaan . . .'

Korhonen Hannu Kullervo 'Kultsi'
15. 12. 60, autonkuljettaja, Pielaesi.
Tuvan ahkerin meikkaaja. 'Tupa- ja aluepalvelu toimii. Missä Korhonen?' Antoi aina toisten odottaa itseään.

Alhaalla vas.

Immonen Esa Tapani 'Immo'
Yritti olla aina linjan vetelin onnistumatta. Kuitenkin sijoittui loppupäähän. Hauska huuliveikko.

Huovinen Markku Vesa Juhani 'Huve'
24. 06. 61, myyjä, Joensuu
Huolehti enemmän muiden menoista kuin omistaan. 'Minne sie meet? Mitä sie siellä?'

Kuronen Eerik Olavi 'Kurtsi'
27. 02. 61, opiskelija, Eno
Rouskutti aina iltaisin äidin antamia eväitä naureskellen ja lau-
laen päivän hittejä.

Soutjärvi

Tuvassa meininki
'Woman in love'

Ylhäältä vas.

Nykänen Martti Olavi 'Olli'
02. 04. 61, opiskelija, Tuusniemi
Järjesti kyydityksen tuvalle iltalomilla halliten mahtavat U-käännökset. Tuvan ainoa suunnistustaitoinen.

Parviainen Osmo Antero 'Ossi'
30. 12. 61, opiskelija, Liperi
Kurssin omaperäisimmät komennot: 'Asento — ojento — lepo — asennus!'

Lappalainen Risto 'Läbländ'
18. 02. 61, merkonomi, Pielavesi
Tuvan innokkain kk:n kantaja. 'Siinäpä menette RUKkiin, minä en ainakaan nipota.'

Memonen Martti Juhani 'Memo'
29. 03. 61, merkonomi, Valtimo
Tusetissä ja sotaharjoituksissa aina vapaaehtoinen väijymies: . . . Zzzz . . . Krooh . . . Ilmiömäiset unenlahjat. Tuleva upseerikokelas.

Alhaalta vas.

Miinalainen Kari Tapio
15. 03. 61, opiskelija, Kajaani
'Herra sotilasmestari, ilmoittaudun lääkärin vastaanotolta . . . lääkäri määräsi pari viikkoa vmtl:sta.

Nevanen Esa Juhani 'Nessi'
02. 06. 60, opiskelija, Kontioranta
Voitti äänenkäytössä jopa santaritkin. Mölysi tuvassa kun muut nukkuivat, nukkui kun muut mölyivät. Kurssin megafoni. Järjesti hilpeyttä koko kurssille.

Parviainen Jouni Olavi 'Ilme'
06. 01. 61, maanviljelijä, Juankoski
— Tuvan esimies: 'Parviainen, kaappi kuntoon!'
— Parviainen: 'Ääh . . . tuskin! Lomilla kertyi taas Saabiin kilometrejä.'

Latvasyrjä

Ylhäältä vas.

Toivanen Ari Lasse Juhani 'Vmtl'

04. 05. 60, taksiautoilija, Tuupovaara

Tuvan särmimmät punkat. 'On taas poikien punkissa tuuli käynyt.' Piti 3. ryhmän keikoilla muonassa.

Räsänen Heikki Olavi

11. 03. 61, opiskelija, Maaninka
Sai kokeista yhdeksikköjä, vaikka odotti aina kymppiä. Tuvan tuumailija.

Tiilikainen Seppo Olavi 'Tiltson'

12. 06. 61, levyseppähitsaaja, Joensuu

Tuvan tehosiivoja.

Rautiainen Erkki Juhani 'Örkki'

22. 07. 61, levyseppähitsaaja, Juankoski

Mies, jonka ei tarvinnut odottaa unta: 'Hei, ootteko kuulleet sen vitsin . . . krooh . . . krooh . . .'.
krooh . . .

Alhaalta vas.

Uotinen Martti Tapani 'Arskajöoti'

10. 11. 61, auton asentaja, Kuopio

Tuvan nopein sätkänkäärijä. Tupakkapaikan vakioasiakas.

Sorja Jari Juhani

03. 04. 62, opiskelija, Kuopio

Odotti vain, että kurssi loppuisi ja pääsisi takaisin soittokuntaan. Tst-koulutuksessa huusivat tupakaverit SARRJAN sijasta SORRJA.

Ruotsalainen Eero Juhani 'Putte'

22. 09. 61, maanviljelijä, Varpaisjärvi

Tuvan huuli- ja huuliharppumies, ääni lähti myös haitarista. Karttoi tupa- ja aluepalvelua kaikin mahdollisin keinoin. Löytyi yleensä wc:stä.

Saarijärvi

Vasemmalta:

Horsmanheimo Jyrki Tapani

05. 08. 61, yo, Varkaus
Tuvan kovaäänisin. Ongelmana RUK vai ei? 'Kyllä mä sinne meen, jos mä vaan pääsen, mutta mä en pääse'. Liftasi aina menomatkat lomille ja valitti palattuaan: 'Kyllä oli taas vaikeeta saada liftiä . . .'

Huttunen Kari Tapani

05. 07. 61, levyseppähitsaaja, Outokumpu
Käytti tarkasti kaikki iltalomat ja osan vk-vapaista koluten Cortinalla Joensuun ja lähikäpät. Hankki keikoille vapautusta aina tilanteen mukaan. Sai runsaasti postia tytöiltä ja aina kirjettä avatessaan kuului: 'Hei, haistakaas tätä, eikö haisekin ihan naiselle?'

Kääriäinen Markku Sakari, 'VUP'

09. 03. 61, yo, Nilsia
Piti huolta aamutilanteesta ja laski tunteja lomille jo alkuvuokosta. Puhe luisti sarjatulinopeudella, hommat toisinaan taas eivät.

Mottona: 'Mikä kiire se nyt valmiissa maailmassa?' Joskus kuitenkin oli.

Stedt Raimo Antero

17. 12. 61, maataloustekn., Pyhäselkä

Kovakuntoinen ja vähäpuheinen päivällä, mutta puhui yöllä sitäkin enemmän. 'Siitä huolimatta, herra sotilasmestari, ei vaikuta kotiuttamiseen.' Erikaisuutena salaperäiset pyöräretket iltalomailla. Aloitti loma-anomuksen kirjoittamisen aina välittömästi lomalta palattuaan. 'Lepo-vaanpojat-meiningistään huolimatta selvää RUK:n ainesta.

Tietää kumista.
Tietää muovista
Tietää matoista.
Tietää parketeista.
Tietää kaakeleista.
Tietää tapeteista.
Tietää leluista.
Tietää paneleista.

 ehari tietää.

Sinun kannattaa tietää,
että kaikkea tätä voit
saada edullisesti.
Eharilta!

 ehari

Kauppakatu 28
Wahlforssinkatu 2, Joensuu

**LVI-asennusten alalla
ei mikään tehtävä
ole meille vieras**

Siihtalantie 22, Joensuu,
puh. 973-24235

HUBER

Viihtyisä I-luokan ruoka-
ja kahvipaikka.
Avoinna joka päivä.

**GRILLI-KAHVIO
VINTIKKA**

81100 KONTIOLAHTI
Puh. 731 686

- EDULLINEN
- VIIHTYISÄ

Kahvi- ja
lounaspaikka
matkasi varrella,
puolivälissä
Joensuuta

**Tervetuloa
viihtymään!**

— KAHVILA —
KESTI-KULMA

Hammassahti
puh. 74152

Palvelemme:
Arkisin klo 8.30—21.00
perjantaina klo 8.30—22.00
lauantaina klo 9.00—22.00
sunnuntaina klo 9.00—21.00

Sissilinja

Kouluttajat:

Ylivääpeli Matti Rosti:
Terävä ja tarkka kouluttaja, jolle kelpasi ainoastaan paras. Koulutus oli-
kin sitä luokkaa, ettei linja hyvällä omallatunnolla muuta voinutkaan,
kuin yrittää parasta.

Kersantti Matti Hämäläinen:
Ja toinen samanlainen. Asiallisuutta, asialli-
suutta.
'Niin pojat, tämä pitää olla kirkkaana mie-
lessä!'

**Apukouluttaja alikersantti Pekka Olavi Par-
tanen:**
Pitkien puhelujen mies. Pokeri ei pettänyt
muulloin kuin sissilinja parissa. 'Minä kyl-
lä luulen, että kyyti kylmenee.'

Sissitoiminnan perusedellytyksiä, mm. maaston tehokas hyväksikäyttö.

Patovaara

Ylhäältä vas.:

Gröhn Aatu Einari
30. 05. 61, radio—tv-asettaja,
Kiihtelysvaara
Teoreettinen sovittelijatyyppe.
Oppilaskunnan särmä puheen-
johtaja.

Enberg Jari-Kai Erik
04. 11. 61, opiskelija, Ilomantsi
Onneton kähmyri, mutta silti tu-
van särjimmät pinkat. Pärjäsi
kokeissa.

Alanko, Jukka Lauri
26. 03. 61, metsuri, Juuka
Omasi varmat filosofiset mielipi-
teet joka asiasta. Linjan 'Ha-
vukka-ahon ajattelija.'

Heiskanen Jouni Eino Antero
08. 09. 61, opiskelija, Kiihtelys-
vaara
Moottoripyöräilevä ukkomies.
Armoton KL:ien metsästäjä.

Alhaalla vas.

Hovatov Seppo
24. 07. 61, opiskelija, Joensuu
Tuvan aamuvirkku. Heräsi
yleensä jo iltapäivällä, jos ei ol-
lut oppitunteja.

Järveläinen Tapio Lasse Antero
29. 08. 61, opiskelija, Kaavi
Sissiksi sopivan hiljainen. Ei pu-
hunut paljoa, joten itse miehes-
täkään ei puhuttu paljoa.

Korhonen Pekka Antero
31. 03. 61, opiskelija, Maaninka
'Vanki-Korhonen'. Tuliyllä-
köiden ja vanginsieppaamisen
erikoismies.

Pitkänen Jari Tapio
30. 04. 61, opiskelija, Joensuu
Levyttäjä vertaansa vaille. Lepo
ilmeisesti auttoi, kokeista tuli ai-
noastaan kiitettäviä.
(puuttuu kuvasta)

Ilaja

Ylhäältä vas.

Mustonen Seppo Heikki Juhani
08. 03. 62, maatilateknikko, Kaavi
Säikäytti apukouluttajan äänenkäytöllään ensimmäisenä iltana. Mestariampuja. Sissilinjan tuleva santsari.

Tukiainen Kari Richard
01. 09. 61, yo, Juuka
Tuvan herkin mies, jolta hermot menivät parin viikon oppilasjohtajuuden jälkeen. Autokouluillat rasittivat miestä vielä seuraavana päivänäkin.

Sulku Markku Sakari
05. 02. 63, humoristi, Kuopio
Koko tuvan pikkuveli, kurssin kuopus koostaan huolimatta. Linjan paras 'hylsynkerääjä'. Naama ei koskaan peruslukemilla.

Räisänen Tommi Olavi
06. 06. 61, yo, Kuopio
'Ingen pultten'. Lomilta tullessaan ei koskaan voinut säästää juttujaan huomiseksi, vaan herätti aina koko tuvan. Vakiovas-taus puhelimeen: 'Hei rakas'.

Mustonen Mika Kalervo
13. 12. 61, yo, Joensuu
Kurssin tk-kuvaaja, joka tskentällä harjoitti toimintaansa myös tulialueella. Tuvan esimies, jonka punkka ja kaappi olivat aina kunnossa.

Alhaalta vas.

Tarvainen Markku Kalevi
05. 03. 61, yo, Kuopio
Hymyilee kuin lapsi nukkessaan. Suuntana Kuopio — Mazdalla — mars! -meininki. Sissilinjan virkein, silloin kun pysyi hereillä.

Hallikainen Heikki Tapio
21. 10. 61, merkonomi, Kaavi
Tuli kesken kurssin 'Nakkiraukista' Lahdesta. Huolehti sotaharjoituksissa muonittamisesta. Tuleva sissik:n toimistoau.

Räty Aimo Juhani
04. 08. 61, varaosamyyjä, Kiihtelysvaara
Tuvan rauhällisin, joka ei koskaan pitänyt kiirettä, ehti laittaa vuoteensakin kolmesti päivässä.

Soininen Olli Matti
22. 10. 61, yo, Joensuu
Levytysmestari lattialla, valvominen vastenmielistä. Käytti lomat aina viimeisintä minuuttia myöten.

Taskinen Juha Kalevi
30. 05. 61, yo, Kuopio
Kestoselittäjä Kuopiosta, joka ei koskaan jäänyt pulaan keksies-sään syitä töppäilyihinsä. Ruokahalua ei todellakaan voinut moittia.

**Joensuu—Kuopio
valtatie varrella
palvelee Teitä**

**VOITELU-
HUOLTOASEMA
JA KAHVIO**

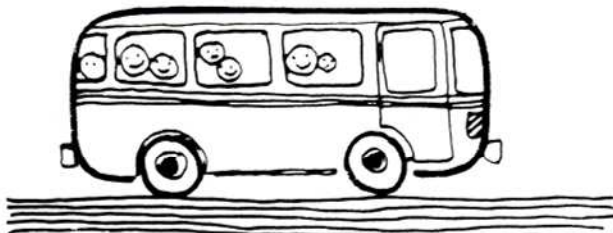
O. SAIRANEN

Ulla, Outokumpu, puh. 50 275

- **KONE- ja TEOLLISUUS-
TARVIKEMYNTI**
- **KONEVUOKRAAMO ja
-KORJAAMO**

Joensuun **AUTO OY**

Kuurnankatu 33
Puh. 24171, 22222

Mennään bussilla

**MUKAVASTI • TURVALLISESTI
JA OLLAAN PIRTEÄNÄ PERILLÄ**

MEILTÄ AJANMUKAISET
TURISTIBUSSIT MYÖS
TILAUSLIIKENTEeseen

**HIETALAN
LINJA OY
POHJOLAN
TURISTIAUTO OY**

JOENSUU • PUH. 973—25791

**RAKENNUSLIIKE
V. KASTINEN KY**

HAMMASLAHTI PUH. 74177

**RAKENTAA URAKALLA JA
LASKUUN.**

**MYY JA TOIMITTAA
KOTIIN MUURAUSHIEKKAA
JA BETONISORAA**

Panssarintorjuntalinja

Yli luutnantti Jyrki Norismaa:
Elävämpää esitystä taistelutilanteista ja -olosuhteista ei olisi kukaan pystynyt luomaan. Sai laiskimmankin sählääjän edes yrittämään, särmimmän vielä enemmän.

Kouluttajat:

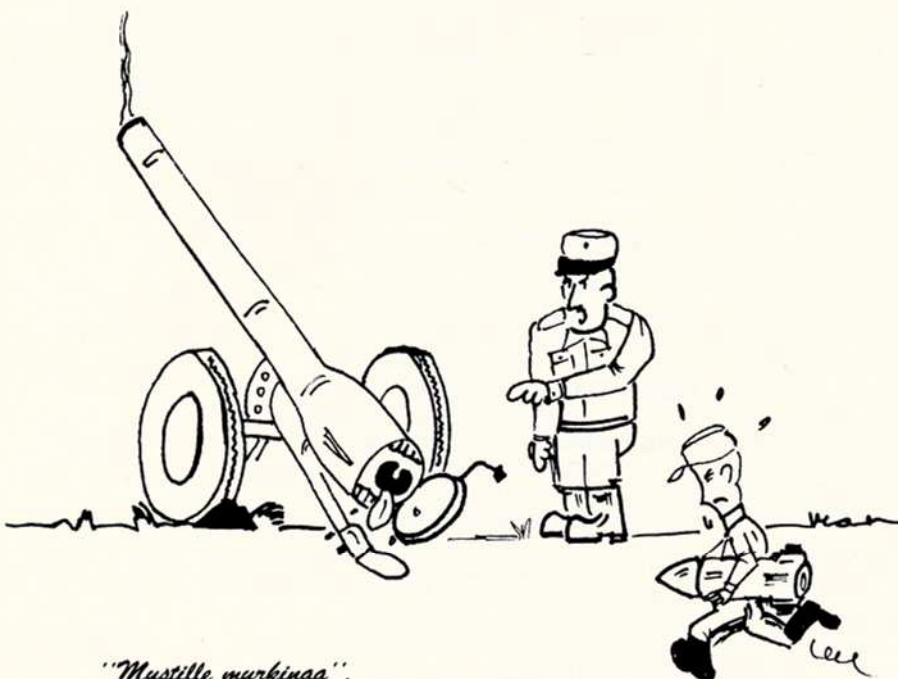

Väepeli Juhani Ratilainen:
Kouluttajien kärkejoukkoa, sanalla sanoen pidetty mies. Selvitti tilanteen kuin tilanteen vankalla ammattitaidolla.

Apukouluttaja, alikersantti Heikki Kaapo Kinnunen:

'Mikä mies siellä sopottaa? Tänne näin.' Noudatti tunnantarkasti kaikkia esimiesten käskyjä ja piti myös huolta, että muutkin noudattivat niitä. Apuvalvojana piti huolta myös, että tupa- ja aluepalvelu toimi ja pitkään.

"Mustille murkinaa".

Rautalahti

Ylhäältä vas.

Tuomainen Kari Johannes
01. 02. 60, opiskelija, Kuopio
Lennoston miehiä, pärjäsi ko-
keissa alussa, muttei jaksanut
loppuun asti. Puolikurssin siviili-
lilläkin kyllä pääsee takaisin Ris-
salaan. Eikö?

Laukkanen Hannu Juhani
14. 06. 61, sahatyöläinen, Kitee
Kiteen Kirkkaan miehiä, joka
vietti vlv:t nälkäisten naisten pa-
rissa.

Koskinen Pentti
08. 07. 61, kirvesmies, Polvijärvi
Varma sinkopartion johtaja, jo-
ka johti partiotaan tavallisesti
hammaslääkärin vastaanotolta
käsien.

Alhaalta vas.

Partanen Markku Olavi
04. 01. 61, laitosasentaja, Lapin-
lahti
Sitkeä panssarintorjuja, joka ei
vähästä uupunut. Sai ylivoimai-
sesti eniten postia ja puheluita.

Rautiainen Kari Ensio
01. 12. 61, moottoriasentaja
Taiturimainen kirveenkäyttävä.
Taisteluhuuto kuului: 'Lääkintä-
mies, lääkintämies'.

Jolkkonen Markku Tapani
25. 01. 61, opiskelija, Liperi
'Kyllä potuttais, jos ei kiinnos-
tais', mutta siitä huolimatta taas
kuntsari'. 'Vai mitä amureis-
kat' tunnuslauseinaan.

Rissanen Jarmo Juhani
10. 05. 62, rakennusmies, Lieksa
Tuvan ylivoimaisin herkistelijä.
Mies, joka ei suostunut käyttä-
mään yöpukua.

Suomalainen Harri Aulis

22. 01. 61, myyjä, Nilsia
Särmä asfalttisissa Rissalasta.
Mieli teki jatkuvasti vain takai-
sin lennostoon.
(ei kuvassa)

Tokari

Ylhäältä vas.

Pietikäinen Seppo Juhani
23. 08. 61, putkieristäjä, Kuopio
Loistavat unenlahjat omaava
oppilas, joka muisti aina sanoa
viimeisen sanan.

Savolainen Matti Juhani
01. 02. 61, opiskelija, Kuopio
'Njam, njam, hyvin keittää.'
Särmä sotilas Kuopiosta, toinen
jalka jo Haminassa.

Korhonen Raimo Tapani
16. 05. 61, autosähköasentaja,
Varpaisjärvi
Mies ei paljon puheillaan peloi-
tellut. Tuvan tunnollisin.

Toivanen Heikki Juhani
13. 01. 61, opiskelija, Kuopio
Tuvan pahin 'koiranleuka'. Kyl-
män rauhallinen taistelija, joka
ei vähästä hermoillut.

Alhaalta vas.

Raatikainen Jari Tapani
13. 10. 61, laitosasentaja, Var-
paisjärvi
Naistenmies Varpaisjärveltä,
kirje vähintään kerran päivässä.

Karppinen Pekka Antero
01. 07. 58, insinööri, Siilinjärvi
Kurssin nestori, jota ei käytän-
nössä paljon huomannut. Hoiti
hommansa.

Hakulinen Jari Pekka
15. 07. 61, opiskelija, Kuopio
TeeKoon Huippukiekkoilija,
jolle maistui Lätkälimppari ja
Jambot.

Kaskana

Ylhäältä vas.

Korhonen Jarmo Veijo Tapio
02. 07. 61, opiskelija, Kuopio
Johtajatyyppejä. Tykkää intin sa-
puskoista ja apukouluttajista.
Rissalan parhaimpia 'lentäjiä'.
Motto: 'Kungen'.

Turunen Raimo Olavi
28. 8. 61, Siilinjärvi
Todellinen konahtelija. Linjan
tehopakkaus.

Mähönen Seppo Rauno Olavi
12. 09. 58, opiskelija, Kontiolah-
ti
Tuvan vanhin, jonka sukujuuris-
sa piilee sotilasverta. Kuuluu
ampumavalmennettaviin.

Hyvönen Kari Juhani
08. 07. 61, opiskelija, Muuruvesi
Superlevyttäjä. Levyttää tilan-
teeseen kuin tilanteeseen.
Motto: 'Mitähän jos pistäis le-
vyks?'

Alhaalta vas.

Taavitsainen Ismo Tapani
23. 10. 61, kuivaaja, Kuopio
Saapuessaan Rissalasta Kontio-
rantaan rakastui paikkaan ensi
silmäyksellä. Määräili mielel-
lään. Piti tuvan tietoisena aa-
muista.
Motto: 'No entäs meillä Rissa-
lassa . . .'

Kinnunen Timo Juhani
08. 08. 61, Liperi
Nuori kapinallinen, joka tykkää
armeijasta ja metsäkeikoista.
Omisti sukat, jotka liikkuiivat it-
sekseen.

Routa Jukka Tapio
10. 06. 62, opiskelija, Liperi
Pieni, suuri mies Liperistä. Suu-
ret puheet, mutta vähän näyttöä.
Vapaaehtoinen tupapalvelija.
Piti tuvan siistinä.
Motto: 'Patjassa vika kun ei
punkka onnistu.'

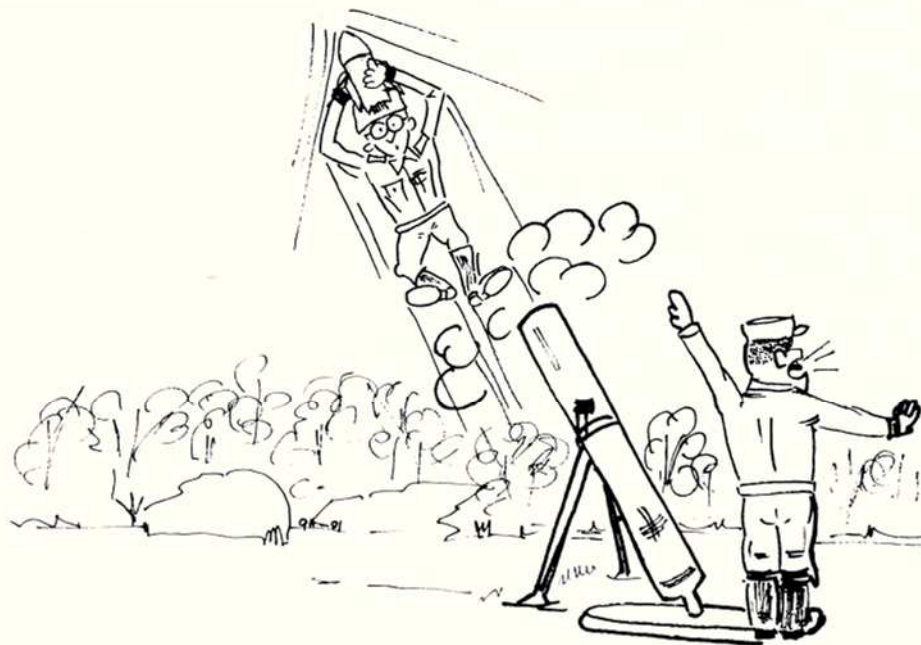
Väisänen Pertti Juhani

24. 03. 61, laitosasentaja, Lapin-
lahti
Tuvan keskeisin hahmo, jonka
kuorsaus jylisi kuin raskon lau-
kaukset.
Motto: 'Tämä on tautista'.

Kranaatinheitinlinja

Sotilasmestari Teuvo Nousiainen:
Huumoria krh-linjalta ei puuttunut sotmest Nousiaisen ollessa kouluttajana, vaikka joskus vauhtiakin riitti.

Kouluttajat:

Kersantti Jari Lehtonen
Mitä? Hymylikö Lehtonen? Ei kai! Rauhallinen ulkokuori petti alussa, tehoa nimittäin löytyy.

Apukouluttaja, alikersantti Seppo Juhani Immonen:
Julma katse ja julma ilme, joka ei värähtänyt koskaan. Tavoitteena YK:n rauhanturvaajat. Yleinen tunnustus linjalle oli: Ihme pelle tuokii. Pitäis pieksee!'

Kivijärvi

Ylhäältä vas.:

Savolainen Pekka Antero
28. 07. 61, konepuuseppä, Siilinjärvi
'Tulikomento äksiisiä, kalibrointi tapahtuu halolla.'

Parkkinen Jaakko Tapani
25. 03. 61, opiskelija, Joensuu
Mukavanpuoleinen musiikkipiiri, aina paikalla, mutta aina myöhässä.

Pajarinen Jari Vilho Olavi
30. 05. 61, myyntimies, Joensuu
'Huh, huh, kylläpä otti lujille.'

Lappalainen Heikki Olavi
02. 12. 61, fräsare, Södertälje, Sverige
Murheena punkka. 'Olkoon, tuskin korjaan tuota punkkaa'.

Alhaalta vas.

Valta Antti Sakari
14. 01. 61, opiskelija, Maaninka
Tupatuopissa meinasi fillarin ketjut loppua kesken.

Holopainen Markku Joel
10. 08. 61, kirvesmies, Muuruvesi
Näytti todelliset, piilevät kykynsä vasta ampumaleirillä.

Markoff Pasi Mikael
04. 03. 61, rakennusmies, Lapinlahti
'Taasko minä puhutteluun?'

Kuitunen Harri Lassi
10. 10. 61, opiskelija, Kuopio
Tunnuslauseena: 'Alokkat tullette tuntemaan tapani!'

Virta

Ylhäältä vas.

Kokko Risto Olavi
09. 03. 61, koneistaja, Nurmes
Risto selvitti osan kurssia Lahdessa, kuitenkin heittimen johtajaksi pätevä mies. Tuvan tarkka-ampuja.
Motto: 'Älkää sopottako!'

Tiilikainen Matti Heikki
15. 09. 61, opiskelija, Tuusniemi
Usvalla Tuusniemelle, jopa iltalomalla. Matilla oli koko joukko luottamustehtäviä, jotka hän hoiti mallikkaasti. Krh-linjan urheilijatyypin, johon voitiin luottaa. 'Miten se nyt tämä olikaan?'

Saarti Juha Pekka
07. 05. 61, opiskelija, Kuopio
Kotoisin kunnan kaupungista. Käytti luvuvapaat hyväkseen ja luki jos jaksoi. Lievästä nippaamisesta huolimatta, säilytti mielentyyneyden. Goethen suuri ystävä.

Kekkonen Tuomo Tapio
13. 03. 61, puuseppä, Eno
Iloinen karjalainen velikulta, jonka huumori pyyhki muilla yli

hilseen. Nautti levosta ja nukahti aina sekunnin murto-osassa. Tulenavauskilpailun noheva lataaja, huolimatta rukkaslaukauksesta.

Alhaalta vas.

Halonen Kari Ensio
10. 07. 61, puhelinasantaja, Joensuu
Tuvan kahdeksas, mutta ei suinkaan viimeinen tiedoissa eikä taidoissa. Jatko-opiskelupaikka ainakin muun tuvan mielestä selviö. Ei kuitenkaan mikään nippottaja, ennemminkin sellainen hiljainen hihittäjä.

Parviainen Heikki Tapio
05. 10. 61, maanviljelijä, Nilsinä
Särmä-Hessu otti osaa keskusteluihin, vaikkei joskus mitään tiennytkään. Piti huolen siitä, ettei jäänyt viimeiseksi lomillelähdössä.

Ronkainen Jari Timo Tapani
10. 05. 61, lastaaja, Sukeva
JTT otti hommat rennosti, joskus vähän liiankin. Siisteydentoukka, mutta se kaappi . . . ! 'Val-

mistautumisaikaa 1 minuutti. Missä Rokka? No tupakkapaidalla tietysti.'

Miettinen Markku Johan
31. 07. 61, opiskelija, Tuusniemi
Tuusniemen oma poika hermoili kerran, jos toisenkin, mutta aivan suotta. Asiallinen ja tietävä mies, vaikka morsian oli aina mielessä.

**SUORITAMME KAIVOJEN
PIKAPORAUSTA MAAHAN
JA KALLIOON
LÄHEMMIN**

**KARJALAN
KAIVORAKENNE**

**REIJOLA HERMANNINTIE 5
PUH. 973-87 259
Autopuh. 94040-73 203**

AUTOKORJAAMO V. TORO

Teollisuuskatu 7 80100 Joensuu 10
Puh. 21 381

**JÄÄHDYTTÄJÄ-
KORJAAMO
O. PARVIAINEN**

**KIRKKOKATU 27 PIENTEOLLISUUSTALO
PUH. 973-23 940**

**KIINTEISTÖTOIMISTO
KORPIKONTU OY LKV**

Kirkkokatu 24, puh. 973-22 250—24 288

**Yli neljännesvuosisata kiinteistövälytystä
kautta maan**

Viestilinja

Ylivääpeli Matti Boehm:

Sai oppilaat tuntemaan itsensä hyvin varmoiksi epävarmuudestaan varmoilla kysymyksillään: 'Oletteko tästä nyt aivan varma?', jolloin oppilaat eivät olleet varmoja enää mistään.

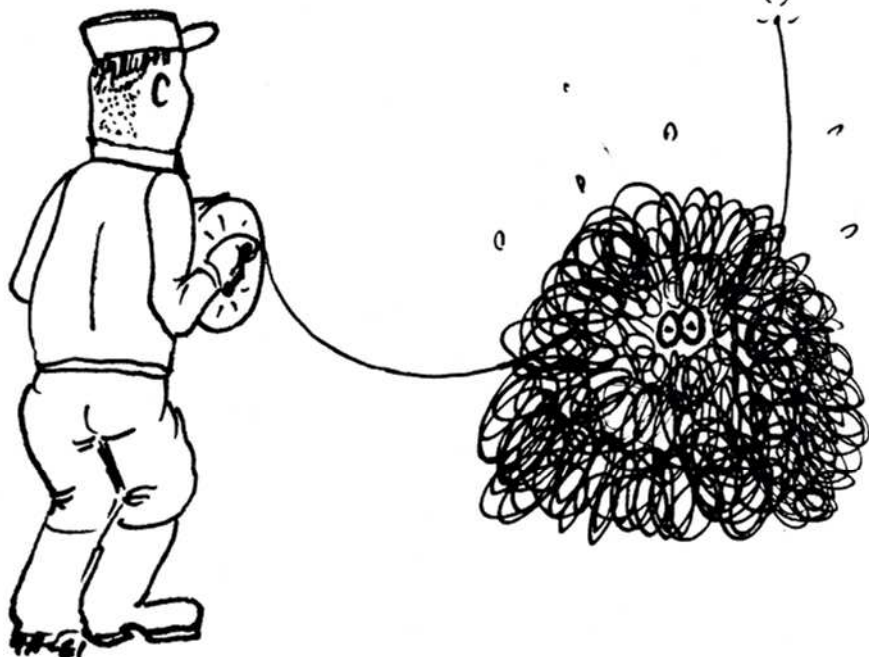
Kouluttajat:

Kersantti Dufva:

Oli todellinen taivaan lahja, jos Dufva oli harjoituksessa johtajana. Ei sen puoleen etä se olisi ollut helppo, vaan silloin huumorin kukka todella kukki ja huuli lensi puolelta jos toiselta. Kurssin varmasti pidetyimpiä kouluttajia.

Viestin "Kuuma linja"

Apukouluttaja, alikersantti Raimo Pentti Juhani Niskanen:

Pokeri piti 99-prosenttisesti rivin edessä, 1 prosentti petti, mutta silloinkin vain rivin takana. Tyypillistä äksyilyä: 'Mitä te minua katsotte? Asennossa katsotaan suoraan eteenpäin. Minähän olen pahannäköinen, pahanhajuinen ja muutenkin paha mies.' Silloin kurssilta petti pokka. Asennossa.

Lentiera

Vas. ylhäältä:

Penttonen Markku Lauri Tapio
05. 01. 61, puhelin asentaja, Joensuu
Vapaa-ajan harrastuksia intin olosuhteissa syöminen ja levyttäminen.

Lievonon Arto Tapio
03. 05. 61, opiskelija, Joensuu
Linjan ainut 'pekkalainen', muuten pataljoonan paras päivystäjä.

Pirinen Hannu Ensio
23. 05. 61, opiskelija, Kaavi
Toi usein esille koulutuksessa ilmenneitä epäkohtia (urputti). Ahkerin viestimies. Kouluttajat näkivät hänessä heti apukouluttajan ainesta.

Kokkonen Ari Tapani
16. 08. 61, sähkölaitos asentaja, Nurmee
Ei ollut kaikkein innokkaimpia niuhottajia kurssilla, mutta siitä huolimatta omat siivet puolikurssilla.

Alhaalta vas.

Julkunen Paavo Olavi
24. 07. 61, sähköasentaja, Eno
Paras levyttäjä koko kunniallisella linjalla.

Kuronen Veli Matti
05. 11. 61, sähköasentaja, Eno
Ainut miesääninen mies linjaltaan.

Kekkonen Heikki Emil
opiskelija, Pielavesi
Velvollisuutensa tunteva, mutta niistä piittaamaton viestimies. Tottelee myös nimeä Käärme-Kekkonen. Suuntana RUK.

Kontkanen Timo Pentti 'Salamma'
27. 07. 61, maanviljelijä, Polvijärvi
Kova yrittäjä. Innokas lomaaanomusten kirjoittaja. Joskus anomukset jopa menivät läpi.

Toimitamme Pohjois-Karjalan alueen myymälöihin ja ravintoloihin ensiluokkaisia raakakypsytettyjä

- **PAISTEJA, KYLJYKSIÄ**
 - **FILEITÄ, HRS-TUOTTEITA**
- ym. korkealuokkaisia lihatuotteita

TEOLLISUUSLIHA Oy

VIENTILEIKKAAMO – PAKASTAMO

Joensuu – Puhelin 32431

**PALVELEVA
KESPORT URHEILUKAUPPA**

URHEILUSALO

Teollisuuskatu 14, Joensuu Puh. 22911

Valtakunnallis- paikallinen
Huoneisto-
markkinointi oy

Siltak. 10, Joensuu ☎ 21130, 21795

**UUSITTU
VIIHTYISÄ
JA EDULLINEN
KAHVI- JA
RUOKAPAikka
RÄÄKKYLÄSSÄ.**

Mahdollisuus kokouksien
ym. tilaisuuksien pitoon
(Baarissa paikkoja 60).

Tervetuloa!

MÄKI-BAARI

Rääkkylä puh. 661386

RM-tuotantoa

Lujat lujitemuoviset

**LIIKENNE-
MERKIT**

JA ALAN TARVIKKEET

Valmistaa:

RM RÄÄKKYLÄN MUOVI OY
82300 Rääkkylä
puh. 973-661 451,

**Uunituoreet,
Maukkaat
Ruokaleivät
Rääkkylän
Leivästä**

— Kysy kauppiaaltsi.

**Rääkkylän
Leipä**

Puh. 661444

**RAKENNUSTOIMISTO
Reijo Heikkinen Oy**

NISKAKATU 19 A 1
80100 JOENSUU 10
PUH. 26 158, 28 805

RAKENNUSENTISÖINTI OY

Niskakatu 19 A 1 • 80100 Joensuu 10 • Puh. 973-28805, 26158

Onni Orasmaa, JR 9 kilta

Yö leirillä

"Pojat lauleli matkalla "hellumarei" pyörät meitä veivaten leirille vei. Ei matkalla nähtynä flikkoja vaan pölysiä pyöräikkoja."

Marssijono, joka päivän alkaessa laskeutuu kohti iltaa, teki matkaa leiri-paikalle. Matkan varrella kylien asukkaat innokkaasti seurasivat tuota polkupyörillä etenevää rivistöä. Kymmenet, jopa sadatkin käten vilkutukset saattelivat kauas häpyneen osaston jälkeen.

Tasaisesti tien yllä leijaileva pölypilvi valmistautui laskeutumaan kiville, kannoille ja tienvarsia reunustaville pensaille. Syvä hiljaisuus hiipi kaikkialle ennustaen kesäisen päivämme olevan loppuun kulumassa. Marssinsa päättänyt sotilasosasto valmistautuu leiriytymään nuoren mäntymetsän peittämälle kankaalle, kauniin kirkasvetisen järven rantametsikköön.

Ei yksikään esimies tai sotilas voi olla ilmaisematta tyytyväisyyttä luonnon tarjoaman lepopaikan hyvydestä. Laskeva aurinko, sen loiste ja säteet kimmentävät järven pintaan. Ne luovat kauniin näyn, jota helteisen päivän kuumuudessa ja pölyssä marssinut sotilas silmäillessään tuskin muuta toivookaan. Auringon paisteessa lämmennyt sammalpeite jalkojen alla tarjoaa kyliksi houkuttelevan vuoteen, jossa väsyneelle palaavat takaisin menetetyt voimat.

Leirissä vallitsee vilkas hyörinä, kun sotilaat laittavat telttoja kuntoon suojaksi yönkylmää, tuulta ja mahdollista sadetta vastaan. Kohta jo näemme muuten tyhjälle ja hiljaiselle rantametsikölle syntyneen aivankuin pienen kaupungin matalina kohoavine telttoineen. Siellä hieman erillään kohoapi

historiikki

muutamia johtajien telttoja ilmentäen paikan missä ohjaava sotilaan esimies valvoo. He siellä tekevät suunnitelmia seuraavien päivien varalle, ettei tämä harvinainen sotilasretkeily jäisi vaille tarkoitustaan, vaan toisi mahdollisimman selvän kuvan niistä monista vaiheista, joita sotilaselämä kulloinkin asettaa.

Iloinen hyörinä leirillä jatkuu. Kainlaista tekemistä on riittämiin asti. Onhan ennen levolle menoa huolehdittava monista kysymyksistä. Yksi tärkeimmistä on ruokailu. Se tapahtuu telttojen läheisyydessä, kunhan jokainen sotilas on annoksensa noutanut kenttäkeittöstä omaan astiaansa. Hyvältä se maistuuikin, suloisen voimakkuuden palatessa rasittuneisiin jäseniin. On peseydytty, laitettu kaikki varusteet kuntoon ja paikoilleen lepoa ja yöpymistä varten. Mutta se tehtävä joka siviilielämässä voi jäädä toimittamatta, on vielä jäljellä. Sotilaselämään kuuluu yhtenä tärkeänä tekijänä kii-reenkin keskellä hiljentymisen päivän aherruksen päättyessä. Niinpä nytkin

leirijoukot kokoontuvat rivistöksi metsän reunaan, josta pian voimakkaana kaikuu tuttu virsi, sitten hiljennytään rukoukseen. Tämä harras tilaisuus päättää päivän työmme, minkä jälkeen leiri hiljentyä herttaisen unen valloittamassa väsyneen joukon taikavoimallaan. Ainoastaan nukkuvien hengitys, päivystävän valvojan liikkeet todistavat leiriytyneen joukon olemassaolon. Salaperäinen hiljaisuus vallitsee, ehkä joku vielä valvoo teltan hämärässä. Ajatuksissa kiertää monenlaisia kuvia. Muistuu mieleen monet, historiasta luetut, surullisetkin tarinat ilman mahdollisuutta saada rakentaa omaa lämmittävää telttaa taikka räiskyvää nuotiota. Moni suomalainen on saanut jopa henkensä menettää, milloin missäkin viimein purressa poskipäitä, jopa taistellen vieraalla maalla, vieraan kansan puolesta. Siksi tuntuu hyvältä ja kotoiselta levähtää oman kotimaan kamaralla. Voimme olla ylpeitä saadessamme uhrautua oman maamme puolustuksen hyväksi.

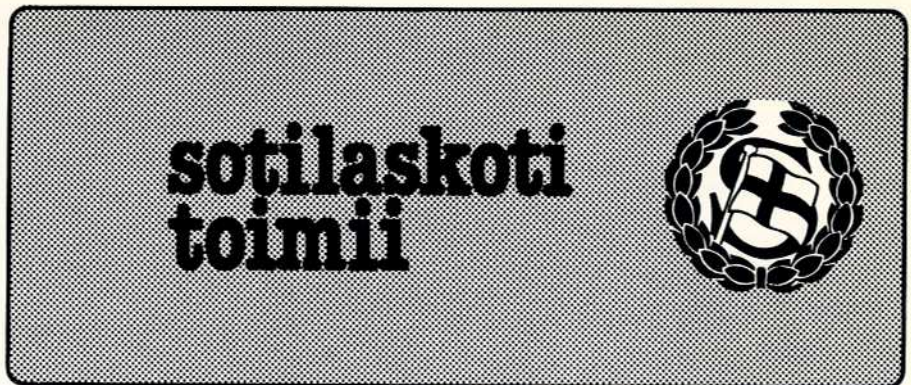
Rakentajat ja tien kunnossapitäjät

TOIMITAMME:

- rakennussorat
- murskesora-lajikkeet
- seulottua betonia ja salaojasoraa
- muuraushiekkaa
- filleriä
- täytemaata

KULHON SORA

Puh. soraomonttuun 81141, 81185

LSK-toimintaa

Sotilaskotityötä ei tehdä vain varuskunnan sotilaskodissa, vaan kutsun kuuluessa sotilaskoti "nousee pyörille" ja seuraa joukkoja maastoon. Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen historiaa lukiessaan voi havaita lsk-työn I. liikuvan sotilaskotityön saaneen alkunsa jo sodan aikana, jolloin sisaret seurasivat joukkoja kuorma-autoissa kohti rintamaa.

Liikkuvaa sotilaskotityötä tehtiin 60-luvulla "hevosvetoisena" Jaamankankaan eri osiin ja ampumaradoille. Välineet olivat yksinkertaisempia, ei ollut lämpöastioita ei laskukoneita. Kahvi kuljetettiin maitotonkissa ja pullat olivat talvella vaarassa jäätyä. Sotilaskotimieltä, halua palvella, ei kuitenkaan puuttunut.

Sotilaskotiliitto alkoi myös kehittää ja ohjata lsk-työtä 60-luvulla. Näin perustettiin yhdistykseen lsk-jaosto ja valittiin jaostopäällikkö. Sotilaskotiauto hankittiin yhdistykseen vuonna 1969 ja myyntimatkat alkoivat pidentyä. Lsk-päiväkirjasta löytyy merkintöjä Polvijärvestä, Kologista, Oravisalosta.

Vieläkin pidemmiksi matkat muuttuivat, kun sotilaskotiauto seurasi joukkoja Vuosangan ampuma-alueelle, Kuhmon tuntumaan. Ei ihme, jos matkaväsymystä ilmeni niin kuljettajissa kuin sisarissakin. Sen poistamiseksi erään matkan aikana sisaret Lyyli ja Leena lausuivat osaamiaan runoja, ja niitä riitti. Kotiintulo saattoi ajoittua pikkutunneille ja ihme kös tuo jos naapurin ikkunaverho vähän liikahti.

Sotinpuron leirialueen vakiinnuttua pataljoonan ampumaleirien pitopaikaksi matkat lyhenivät huomattavasti. Tosin 4 tuntia kuluu nykyisinkin matkoihin, eikä aina selvitä kommelluksit-

ta. Lsk-päiväkirjasta löytyy merkintöjä "akku loppui, piti ladata, opimme taskulampun käyttöä." "Auto hajosi, tulimme kuorma-autolla takaisin". Vakioksi tulleiden Sotinpuron matkojen lisäksi myyntimatkoja tehdään myös ampumaradoille ja sotaharjoituksiin. Kommelluksitta ei aina ole selvitty vaikkakin on huolellisesti yritetty sopia asiat harjoituksen johtajan kanssa. Joskus on yllättäen ajettu keskellä alkavaa hyökkäystä, jolloin "sotkuauto" on saanut pojat muuttamaan suuntaansa. Ihme kös tuo, jos nuori luutnantti huokailee: "Ei ikinä enää sotkua harjoituksiin". Sopuun on kuitenkin päädytty. Valamatkoille ja maanpuolustusjuhliin sotilaskotiauto usein myös seuraa joukkoja. Samalla "vihreät sisaret" tulevat tutuiksi myöskin siviiliyleisölle.

Sotilaskotiyhdistys on pyrkinyt kouluttamaan lsk-sisaria erilaisissa automyyntiin liittyvissä asioissa kuten mm auton pakkaamisessa myyntikuntoon. Pataljoonan henkilökunta on antanut koulutusta esim sotaharjoitusalueen taktillisten merkkien tuntemisessa. Naapuriyhdistyksiensä kanssa on käyty autopartiokilpailuja sekä Rissalassa et-

tä Kontiorannassa.

Tämän kesän aikana on ryhdytty valtaamaan uutta aluetta lsk-toiminnassa. Yhdistyksemme 4 sisarta käy parhailaan innostuneesti autokoulua pataljoonan opettajien johdolla. Tarkoituksena on suorittaa puolustusvoimien ABE ajokortti. Tulevat viikot näyttävät kuinka peruutukset onnistuvat. Kiitoksia erinomaisesta opetuksesta on oppilaiden taholta ainakin kuulunut. Ehkäpä pian näemme sisar Pirkon tai Tertun sotilaskotiauton ratissa Jaamankankaalla.

LSK-toiminta kutsuu riveihinsä uusia sisaria. Sisaria, jotka eivät pelkää pakkasta eivätkä hellettä, eivät hirviä eivätkä hyttysiä. Liikkuva sotilaskotityö, johon voidaan lisäksi sisällyttää myynti messuilla ja näyttelyissä, on monen sisaren mielestä antoisinta sotilaskotityötä. Tule kokeilemaan.

Marja Suvinen

jääkäritoimikunta tiedottaa

Pienoiskolfrata Kontiorantaan

Pienoiskolfradan avauslyönnin suoritti sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja rva Marja Suvinen. Kuva jääk M Tuovinen.

KarJP:n varusmiesten mahdollisuudet viettää vapaa-aikaansa mukavasti varuskunnassa paranivat jälleen, kun pienoiskolfrata avattiin heinäkuussa. Varuskuntamme on melkoinen edelläkävijä tämän harrastusmahdollisuuden tarjoajana, sillä näillä kulmilla Suomen maata lienee vain pari muuta rataa.

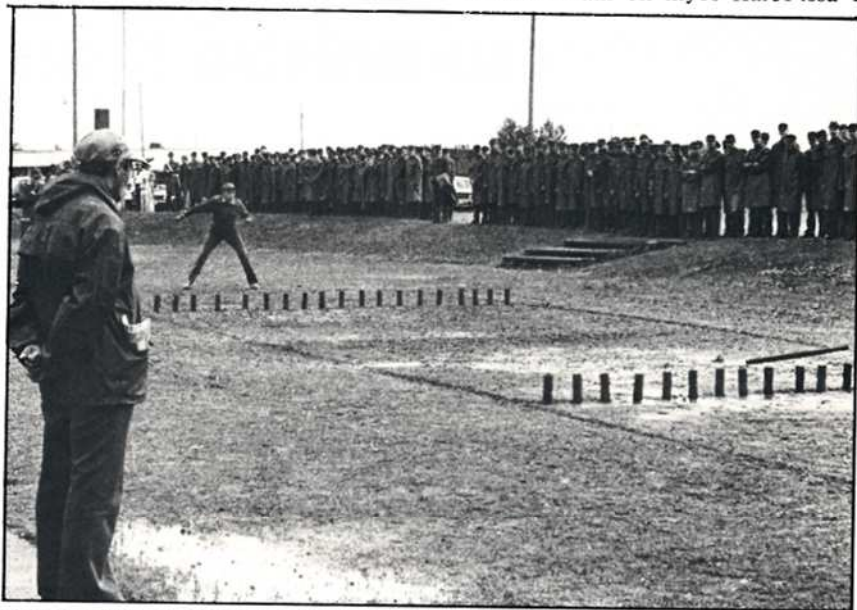
Jääkäritoimikunta teki esityksen radan rakentamiseksi jo toista vuotta sitten ja eri yhteisöjen tuen ja pataljoonan johdon myönteisen suhtautumisen ansiosta ratahanke pystyttiin toteuttamaan.

Jääkäritoimikunta haluaa tässä yhteydessä kiittää seuraavia hankkeen toteuttamiseen myötävaikuttaneita yhteisöjä:

- Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry
- KarJP:n Kilta ry
- Lehmon Sora- ja Betoni Oy
- SOK
- Kesko
- Lujabetoni Oy
- Lakan Betoni Oy
- Rakennusliike Y I Immonen Oy

KYYKKÄÄ

Myös toista harvinaisempaa harrastuslajia nähtiin kesällä KarJP:ssa, kun vanhaa karjalaista kyykkäpeliiä herätel-

KarJP:n alokkaat seuraavat tarkasti edustajiensa suorituksia kyykkäottelussa Rääkkylässä. Kuva jääk R Koskinen.

tiin henkiin. Valatilaisuuden yhteydessä Rääkkylässä pelasi alokkaiden edustusjoukkue paikallisia virtuoosia vastaan ja jälleen voitiin todeta jääkärien venymiskyky. Tiukan, hermoja kysyneen kamppailun voittajaksi selviytyi KarJP:n nelimiehininen joukkue: alokkaat Eskelinen P A V, Hakojoiki K J ja Hartikainen K J jääkärikomppaniasta sekä alokas Korpelainen K P huolto-komppaniasta.

Varusmiestoimikuntatyö 10 vuotta

Heinäkuun ensimmäisenä päivänä 1981 oli kulunut 10 vuotta siitä kun varusmiestoimikuntatyö virallisesti aloitettiin. Tuota hetkeä oli edeltänyt kaksivuotinen kokeilu muutamassa Etelä-Suomen joukko-osastossa. Saatujen kokemusten pohjalta puolustusministeriö vahvisti 19. 4. 1971 määräykset puolustuslaitoksen varusmiestoimikuntatyöstä, jotka tulivat voimaan heinäkuun ensimmäisenä päivänä samana vuonna. Näin on myös KarJP:ssa 10

vuotta toiminut varusmiestoimikunta, joka sittemmin on ottanut nimekseen jääkäritoimikunta.

Mitä sitten merkitsevät nuo 10 vuotta KarJP:ssa? Kun ei itse ole voinut mukana seurata tuota aikaa on arviointi tietysti vaikeaa. Mutta tutustumalla JTK:n vanhoihin pöytäkirjoihin ja muihin asiakirjoihin voi saada jonkinlaisen kuvan toimikunnan aikaisemmasta toiminnasta.

Ja melkein heti kiinnittyy huomio käsiteltävinä olleisiin asioihin. Ne ovat usein niitä samoja, jotka askarruttavat tämänkin päivän varusmiehiä: viikon-

lopunvapaalle lähtemisen ajankohdat, kulkuyhteydet kotipaikkakunnalle, HSL-lomien myöntämisen perusteet jne. Ehkä tämäntyyppisissä asioissa on paljon sellaisia, joihin ei lopullista ratkaisua koskaan saadakaan vaan ne ovat jatkuvan muutoksen kohteena ulkopuolisten olosuhteiden jatkuvasti muuttuessa. Voisiko tulevaisuuden ongelmana kenties olla se, että kun vaimo tai tyttöystävä on samaan aikaan "intissä" ja lomat eivät millään tahdo sattu yhtäikää? Tätä jää mielenkiinnolla seuraamaan

**JTK:n puheenjohtaja
jääkäri S Saari**

TRV

Tohmajärven Rauta-Valu Oy

Puhelin vaihde 973-628281

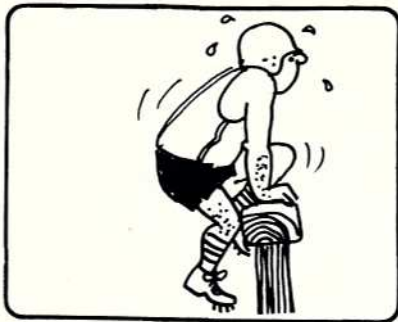
**Käytkö
rakentamaan tai
korjaamaan?
Nyt sinun kannattaa
suunnistaa K-rautaan**

Rakentaminen voi olla
Sinulle uutta.
Meille se on tuttua!
Käytä sitä hyväksesi!

K-RAUTA
Kaltimonkuja 4
Joensuu

reilu rautakauppa

jääkärit urheilevat

Kesäkauden kisailut puolivälissä

Kesän kilpailukausi voittoineen ja tappioineen on urheilvilla jääkäreilämme vilkkaimillaan. Kesä on ollut urheilullisesti vilkasta koko Karjalan Jääkäripataljoonalle sen valmistautuessa järjestämään puolustusvoimien ampumamestaruuskilpailuja. Seuraavassa Karjalan jääkäri -lehden numerossa kerromme pataljoonan ja sotilasläänien ampumakisoista ja kerromme tarkemmin, miten järjestämämme puolustusvoimien ampumamestaruuskilpailut onnistuivat.

Alkukesä on ollut vilkasta maastourheilulajien aikaa. Kesäkuussa järjestettiin pataljoonan suunnistusmestaruuskilpailut ja heinäkuun alussa maastajuoksumestaruuskilpailut. Pataljoonamme suunnistajat osallistuivat heinäkuun lopulla kolmen sotilasläänin suunnistusmestaruuskilpailuihin Keuruulla. Menestys näissä kisoissa oli hieinan odotettua heikompi. Tosin kokeneet suunnistajamme menestyivät erinomaisesti henkilökohtaisessa kilpailussa. Ylivääpeli K Tiili voitti sarjan yli 40 v ja luutnantti P Mölsä oli toinen sarjassa yli 35 v. Varusmiesten henkilökohtaisessa kilpailussa menestyi parhaiten jääkäri A Saatsi ollen seitsemäs.

Partiokilpailussa Karjalan Jääkäripataljoonan joukkueella oli mestaruus edelliseltä vuodelta puolustettavanaan. Partiokilpailu alkoi erittäin raskaassa soiden ja ryteikköjen rikkomassa maastossa yösuunnistuksena, joka pataljoonamme joukkueelta onnistuikin suhteellisen mukavasti oltuaan kolmanteena ja kun aikaerot kärkeen olivat pienet, niin kaikki mahdollisuudet voittoon olivat vielä olemassa. Päiväkilpailu ei kuitenkaan tilannetta paremmaksi muuttanut, epäonnistunutta kranaatin-

KarJJP:n suunnistusmestaruuskilpailut 25. 6. 81. Lähtöpaikan tunnelmia.

heitto-osuutta ei korvannut edes yllättävä pikataivalosuuden voitto, vaan taisaisessa kilvassa tuli neljäs sija. "Kakkospartio" sijoittui kuudenneksi.

Tuloksia alkukesän kilpailuista

Pataljoonan mestarit suunnistuksessa

Yli 50 v: Maj E Karttunen E
Yli 45 v: Evi J Aatolainen
Yli 40 v: Kapt E Happonen E
Yli 35 v: Ltn P Mölsä SissiK
Yleinen: Yliv K Tiili KulJK
Varusmiehet: Jääk K Koistinen HK
Joukkuekilpailu: Sissikomppania

Pataljoonan mestarit maastajuoksussa:

Yli 35 v: Ltn K Mölsä RAuK
Yleinen: Vääp T Venäläinen KrhK
Varusmiehet: Alok A Laukkanen KulJK
Joukkuekilpailu: RAuK

Kolmen sotilasläänin suunnistusmestaruuskilpailut:

Yleinen sarja:

1. Yliv J Vilkkela KSPionP
11. V-ylik T Karjalainen KarJP

16. Teknltn O Vattulainen KarJP
17. Vääp T Venäläinen KarJP

Yli 35 v:

1. Yliv J Saarimäki VaaRPsto
2. Ltn P Mölsä KarJP
13. Sotmest K Kettunen KarJP

Yli 40 v:

1. Yliv K Tiili KarJP

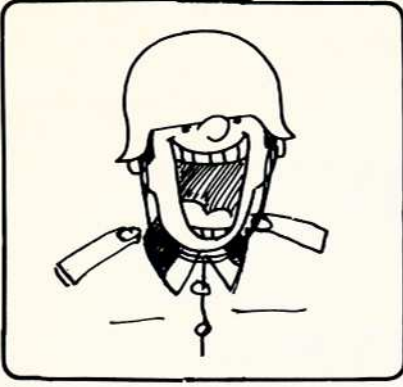
Varusmiehet:

1. Vm S Rantala KSVP
7. Jääk A Saatsi KarJP
9. Upskok J Kettunen KarJP
11. Upskok J Pietarinen KarJP
14. Jääk K Koistinen KarJP
16. Jääk J Holopainen KarJP
18. Jääk J Tiilikainen KarJP
24. Jääk V Soininen KarJP
25. Jääk T Peltonen KarJP

Partokilpailu:

1. KSPionP I
4. KarJP I
6. KarJP II

Jääkäri Kari Koistinen.

jääkärihumoria

Romuluu:

Lavatansseissa

Mitpä jos pojat pistäytyisimme vaihteeksi lavatansseissa. Ei, alkää käsittääkö väärin. En tarkoita, että lähtisimme lavalle ihan jalansyten. Niitähän taitaa olla niitä poistumiskieltoja ja muitakin liikuntaesteitä. Nojatuolimatka piisaa.

Kuulin sissikomppanian pojilta, miten lavatansseissa menetellään.

Musiikki on niin jytää, niin jytää, että jos se olisi sitä vähänkään enemmän, niin muurit sortuisivat lepikon takana sijaitsevasta toiletista. Soittimien sähkönkulutus on yhtä hirveää luokkaa, mutta ei se mitään, Pohjois-Karjalan Sähkössä insinöörit hieroskelevat käsiään.

Tietolähteeni kertoo, että nyt saapuu toisesta nurkasta selkärankainen, joka on kenkälusikan ja vaseliinin avulla ah-

tautunut sepelilouhimon murskauskoneella käsiteltyihin farmareihin. Toisesta nurkasta taas lähestyy henkilö, jonka villapaita ulottuu polviin.

Jaha, saattavat nojatuolimatkalaiset ajatella, siinäpä tyttö menee hakemaan toista. Kysymyksessä on siis ns. pölkkyperi. Hahaa, te erehdytte, toinen niistä onkin poika. Tasa-arvoisuus on viety niin pitkälle, että ainoastaan huolellinen, anatomiaan tarkoin perehtyneen henkilön suorittama tutkimus paljastaa lavatansseissa kävijän sukupuolen.

Kuunnelkaamme tanssiparin ajatuksia.

— Tämä kimuli tai sitten ei kukaan, ajattelee se joka on poika.

— Tää kundi, tai sitten ei mitään, ajattelee se joka on tyttö.

Sitten he suorittavat sellaisia tanssiaisliikkeitä, ettei näin vajavaisella kynällä käy niiden kuvaaminen.

Sitten poika sanoo:

— Kun tässä on tutustuttu ja kaikki, niin eikö mentäis sun kämppääs.

— Juu, kyllähän se käy näin tuttavien kesken.

— Annas naulakkolappus, niin haen sun käsilaukkus.

— Ja sehän tyssäs, armaani, sanoo tyttö. — Ei me olla niin hyviä tuttuja. Minä tulen mukaan . . .

Eikö olekin virkistävää, etten sanoisi avartavaa pistäytyä silloin tällöin lavatansseissa.

Vaikkapa vain nojatuolimatalla. Tai tarkemmin jakkaralta käsin.

Varuskunnan kiertävät kaskut

Oikeinkirjoitusta

Tykkimies ilmoittautuu patterin toimistossa:

— Tykkimies Pösö ilmoittautuu.

Vanha vääpeli kuiskaa kuuluvasti varusmieskirjurilleen:

— Se kirjoitetaan sitten muuten Peugeot.

Ajomiehen unohdus

Ajomies ajelee kärryillä kohti ampu-maratoja. HK:n päällikkö tulee vastaan ja kun jääkäri ei tervehtinyt, kutsuu päällikkö hänet takaisin ja tiukkaa:

— No jääkäri, mikäs unohtui?

— Voi pahus, perälauta . . .

Tapahtui sotaharjoituksessa

Neitonen tulee sotaharjoituksen aikana sillalle, jolloin jääkäri pysäyttää hänet ja sanoo:

— Ette voi mennä yli, silta on räjäytetty. Nainen katsoo miestä kummisaan, pitää tätä vähän tärähtäneenä ja kysyy vieressä istuvulta jääkärieltä:

— Enkö voi kulkea tämän sillan yli?

— En tiedä, vastaa puhuteltu, olen kuollut.

Maaherra soitti

— Maaherra soitti meille eilen illalla, kertoo jääkäri Karjalainen aamulla tuvassaan.

— Älä ihmeessä, sanoo punkkakaveri. Mitäs hän sanoi?

— Anteeksi, tuli väärä numero.

METSÄSTÄ LÖYTYY
MONENLAISTA ELÄVÄÄ
** ON JÄNISTÄ **

ON SUSIA JA
KETUJA ...

... MUTTA NÄISTÄ ELÄVISTÄ
SUURIMPIIN JA KONEIMPIIN
KUULUU SUOMALAINEN
PISSI ...

Koulusta kotiin

— No kysyttiinkö sinulta mitään tänään koulussa, tiukkaa muuan varuskunnan isä pojaltaan.

— Kysyttiin.

— Mitä?

— Olenko minä rikkonut sen kellarin ikkunan . . .

ST

Parantavat kädet

Vänrikki H sai joskus 50-luvulla houkuteltua vanhan yllil R:n istumaan iltaa kanssaan — aihettakin oli, sillä oli tultu pois Rovajärven leiriltä ja sotaharjoituksesta. Illan aikana saavutettiin ns prosentuaalinen yksimielisyys, jossa kuitenkin oli aamulla pieni särö. Kun aamulla herättiin, sopersi yllil R hätäntyneenä ”Minä olen yön aikana halvaantunut, en pysty kunnolla puhumaan, läksinkin vanha mies sinun kelkaan . . .”

Tähän vain J ”Avaa suusi!” R teki työtä käskettyä jolloin H käänsi R:n väärin päin olleet tekohampaat oikein, sanoen ”Pikku juttu”. R:n halvaus parani tällä toimenpiteellä hyvin äkkiä.

OS

Kertausharjoitusupeeri astui ryhdikkäästi ruokalaan vaatenaulakoita vastapäätä olevaan miestenhuoneeseen (M) ja yllätyksekseen törmää siellä olevaan jääkäriin.

”Jääkäri, mitä te teette täällä? Menkää ja lukekaa mitä tuohon oveen on kirjoitettu!”

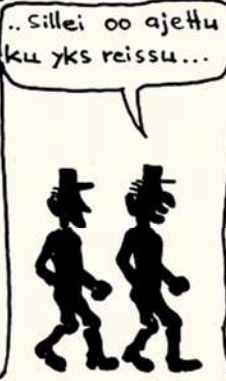
Jääkäri tietysti menee katsomaan ja vastaa:

”Miehille, herra majuri.”

Hämmästyneenä kh-upseerikin katsoo ovea!? Siinä ei ollutkaan enää lisäkilpeä: VAIN HENKILÖKUNNALLE.

OE

JÄÄKÄRI KARJALAINEN

HOFARI

Asennusosastomme
palvelee kaikissa
sähköistämiseen
liittyvissä asioissa

KAUTTAMME EDULLISESTI:

- ★ sähköistämisuunnitelmat
- ★ asennukset urakalla
ja laskutustyönä
- ★ erilaiset pientyöt
- ★ sähkötarvikkeet varas-
tomyyntistämme
varastostamme

LIEKSAN SÄHKÖ OY

Asennusosasto

Puh. 24 511

**KONTIO-
KEITTIÖKALUSTEET**

OMASTA MAAKUNNASTA
EDULLISESTI

KÄYTTÄKÄÄ HYVÄKSENNE
ASiantuntijoita.

MYyntikonttori avoinna ark. 9-17.

K.P.

**KALUSTE
PALVELU**

VANAMOKATU 31

JOENSUU ☎ 28600

Uusi yritys Hammaslahdessa

UNIPALL OY

Valmistamme kuormalavoja, pakkaustarvikkeita
ja aaltopahvikontteja teollisuuden ja kaupan käyt-
töön.

UNIPALL Oy

Hammaslahti puh. 74401

**MUTASEN
KAUPPAPUUTARHA**

Lentoasemantie 80400 Ylämylly

Puh. 973-80435

15 vuotta laajamittaista lasinalaista kukkais- ja
vihannestuotantoa Pohjois-Karjalassa.

LENKKEILYYN,
Sinulle suunniteltu,
tyylikäs, kevyt

**Jogger-
tuulipuku**

100 % puuvillaa,
koot 34—46, 46—50

Vapaa-aikaan

SAIL & SEI

asut, joita valmistaa

finnvaate^{oy}

80400 YLÄMYLLY

JOENSUUN KAUKOKIITO OY

Tellisuusk. 21, 80100 Joensuu 10
Puh. 973-25201

Ammattitaidolla
suoritettuna
naisten muodikas
leikkaus
ja pehmenys.
Sekä muut alan
työt
(myös miehille).

PARTURI-KAMPAAMO

Hilkka Sorsa

Laitilantie 4, Reijola

(Avoimna 9—18, aikavaraukset myös
iltaisin)

Puh. **87487**. Tervetuloa!

KUNNON PIHVIT JA PAISTIT LIHAMESTARILTA

Palveluksessanne lihakauppamestarit
Pentti Mononen ja Martti Nissinen

LIHAMESTARIN HERKKUPOUTI

Papink. 5 Joensuu, puh. 22734

VARUSMIES!

Tule suorittamaan ajokorttisi LIIKENNEKOULUSSA

Liikennekoulumme sijaitsee Kontio-
lahden kirkolla liike- ja palvelutalossa,
jonne kuljetus Varuskunnasta joka
kurssi-ilta.

Kurssit alkavat maanantaisin
klo 18.00.

TERVETULOA!

LIIKENNE KOULU

Joensuu: Niskakatu 13, PT-talo,
puh. 973-22514
Kontiolahti: puh. 973-730393 (iltaisin)
22514 (päivisin)

Auton
ensiapupakkaus Auton
ensiapulaukku

116,-

202,-

Myynti: SPR:n Karjalan piiri

KAUPPAKATU 35 80100 JOENSUU 10
PUH. 26 333

**HUOLTOASEMA
K. TOUKONEN**

Rantakatu 21 Joensuu

**Söisit sinäkin
Atrialenkkiä**

LIHAKUNTA

JOENKULTA

Sittakatu 14, Teräskulma

KULTASILTA

Sittakatu 4, Kanavaranta

OPTIKUVA

Torikatu 19

KUVASILTA

Sittakatu 4, Kanavaranta

CITYAIKA

Joensuu, puh. vaihde 21211